

حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

*Worker-communist Party of Iran -
Hekmatist*

متحد و همبسته زنده باد انسانیت

**مجموعه ای از اسناد و مطالب مربوط به اعتصاب
کارگران نساجی کردستان - سنندج**

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

مقدمه:

کلیه کارگران و فعالین کارگری قرار میدهیم و توجه همگان را به این تجربه کارگری جلب میکنیم. ضمناً چند مطلب کوتاه از تحسن و اعتصاب غذای کارگران در دور پیشین را هم به این مجموعه اضافه میکنیم.

در یک سال اخیر کارگران نساجی کردستان چند بار اعتصاب کردند. اعتصاب کارگران نساجی اساساً علیه سیاست به اصطلاح تعدیل و در واقع اخراج بوده است. در میان مبارزات و کشمکشهای ایندوره، آخرین اعتصاب کارگران که ۱۶ روز طول کشید از اهمیت ویژه ای برخوردار است. این اعتصاب سرانجام با پیروزی نسبی پایان یافت. ثبت این مبارزه همانطور که اتفاق افتاد و بعلاوه بررسی جوانب مختلف آن برای جنبش کارگری دارای اهمیت و تجربه خوبی در تحركات آنی کارگران است. به این دلیل رویدادهای این اعتصاب نسبتاً طولانی کارگران نساجی کردستان را در اینجا جمع آوری و در دسترس

کمیته سندج مزب کمونیست کارگری ایران - مکتبیسیت نیمه دوم ژانویه ۲۰۰۵

اولین نامه کارگران

به مدیریت کارخانه نساجی و اداره کار

احتراما پیرو نامه شماره (۱-۱۰-۸۳-ع\۱) کارگران سالن ریسندگی نسبت به تعرضات آشکاری که به حقوق کارگران شده اقدام به پیمان دسته جمعی نموده ایم. و بدینوسیله ما کارگران که قرارداد موقت داریم بطوری که هر کدام سابقه ۹ سال کار مستمر داریم خواهان تبدیل قرارداد موقت به دائم هستیم.

اعضای شورای اسلامی کار همانگونه که در جریان میباشید، سالهاست به ضایع شدن حقوق اولیه ما فقط به خاطر کار و حفظ تولیدات کارخانجات با مسولین و مدیران شرکت مدارا نموده ایم و هر روز با فشار کاری و روحی مضاعف عرصه های کار و تولید را بر ما تنگ نموده اند. مدیران شرکت با رعایت نکردن بهداشت کار در محیط، نبود حفاظ ایمنی دستگاهها، اخراجهای بی درپی، استفاده نکردن کارگران از تعطیلات رسمی کشور، دست درازی در فیش حقوقی و قانون شکنی کارفرمایان به ستوه آمده ایم. و این بار ما تا تحقق خواسته هایمان کار نخواهیم نمود. مراتب جهت اطلاع شورای محترم کارخانجات ارسال میگردد.

۱- توقف اخراجهای دسته جمعی. بطوری که در طول چند ماه اخیر ۱۸۵ نفر از کارگران اخراج شده اند.
۲- لغو قراردادهای موقت و بازگرداندن کارگران که قرارداد آنها تمدید نگردیده است.

۳- رعایت بهداشت کار در سالنهای تولید و پیشگیری از امراض ناشی از کار و مداوا و درمان کارگران بیمار و معرفی به معاینات دوره ای سالانه.

۴- ایجاد سلف سرویس و دادن یک وعده غذا به جای مبلغ ۱۵۰۰ تومان ماهانه حق ناهار.

۵- اصلاح آیین نامه انضباطی و اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل.

کارگران کارخانجات نساجی کردستان

فراخوان حسین مرادبیگی

خطاب به کارگران و مردم شهرهای کردستان ایران!

اعتصاب کارگران نساجی در شهر سنندج هم اکنون وارد سیزده همین روز خود شده است. کارگران نساجی سنندج علیرغم فشار و تهدید پلیسی دولت و کارفرما و فشار شدید مالی اعتصاب خود را متحدانه ادامه میدهند. دولت و کارفرما بجای رسیدگی به خواست برحق کارگران از هر طرفندی برای به شکست کشاندن این اعتصاب که کارگران برای بیرون آوردن معیشت روزانه خود از زیر یورش دولت و کارفرما به آن دست زده اند، استفاده میکنند. یک روز کارگران را تهدید میکنند که اگر به اعتصاب خود پایان ندهند همه کارگران را اخراج کرده و در کاخانه را می بندند. یک روز کارگران را به غیر قانونی بودن اعتصاب خود تهدید میکنند، از انعکاس رو به بیرون اخبار مربوط به این اعتصاب جلوگیری میکنند، کارگران را به بیکاری و گرسنگی و نهایتا بکارگیری دستگاه زور و سرکوب خود و احضار به دادگاه تهدید

اخیرا متوجه شدیم که اعتصاب کارگران نساجی کردستان و حقوق کارگران موقت در ایران مورد توجه شما قرار گرفته و از مقامات دولتی خواسته اید حقوق قانونی اعتصابیون و کارگران قراردادی مورد محافظت قرار گیرد. ما اعضای شورای کارخانه نساجی کردستان که به طرز کاملاً دموکراتیک از جانب ۴۵۰ کارگر این کارخانه انتخاب شده ایم. به این لحاظ از شما نهایت امتنان را داریم. امروز ۱۰ دیماه ۸۳ برابر با ۳۱ دسامبر ۲۰۰۴ دهمین روز اعتصاب خود را پشت سر گذاشتیم. خواهشهای ما به قرار زیر است:

- ۱- بازگشت به کار ۶ همکار ما و توقف اخراج
- ۲- لغو کامل قرار داد کار موقت
- ۳- فراهم آوردن محیط کاری کاملاً بهداشتی و ایمن
- ۴- ایجاد سلف سرویس، سالن غذا خوری بهداشتی و دادن یک وعده غذای گرم
- ۵- لغو قوانین کمیته انضباطی
- ۶- اجرای کامل طرح طبقه بندی

جمهوری اسلامی بر آن تحمیل کرده است، معترضند.

به حمایت وسیع از کارگران نساجی سنندج برخیزید، در محل کار و زیست خود تومار حمایتی از آنان را جمع کنید، حمایت خود را به اطلاع آنان و به اطلاع افکار عمومی برسانید و نمایندگان خود را پیش کارگران نساجی سنندج بفرستید تا آنان را از حمایت و پشتیبانی خود مطلع کرده باشید. حمایت و پشتیبانی شما از کارگران نساجی سنندج در این شرایط جبهه وسیعی را در مقابل جمهوری اسلامی و در عقب زدن یورش حکومت اسلامی به معیشت روزانه کارگران نساجی سنندج و برای گرفتن دیگر حق و حقوق خود باز خواهد کرد. کارگران نساجی سنندج را مورد حمایت و پشتیبانی وسیع خود قرار دهید.

حسین مرادبیگی (حمه سور)
۳ ژانویه ۲۰۰۵
۱۴ دیماه ۱۳۸۳

نامه اعضای شورای کارخانه نساجی کردستان

به دبیر کل محترم کنفدراسیون اتحادیه های آزاد کارگری،

آقای گای رایدر

مشاغل ۷- احترام گذاشتن به حرمت و شخصیت کارگر در محیط کار
اعتصاب ما کاملاً مسالمت آمیز بوده و مورد پشتیبانی وسیع مردمی و کارگری قرار گرفته است. کارفرمای ما "بنیاد مستضعفین و جانبازان است". ما طی ده روزه گذشته با نمایندگان این نهاد و نماینده اداره کار در تماس و مذاکره بوده و تا کنون جز تهدید از جانب آنها چیزی شنیده ایم. گذشته از تهدید به اخراج ما اعضای شورا و تحت تعقیب گرفتنمان، اکنون کارفرما تهدید به بستن کارخانه و اخراج همه کارگران کرده است. اما تهدیدها به این خلاصه نشده است. نیروهای انتظامی نیز بدون هیچ دلیل قانونی اعضای شورا را مورد تهدید قرار داده و رئیس شورا را مورد بازجویی قرار داده اند. برای مثال یک بار آقای "شیت امانی"، دبیر شورا را به اداره آگاهی احضار و توسط "سروان کرمی" مورد بازجویی و تهدید قرار گرفت. برای اطلاع شما وظیفه این اداره رسیدگی به کار

کسانی است که مرتکب جنایتهایی نظیر قتل و دزدی میشوند. خوشحالیم به اطلاع شما برسانیم که اعضای شورا با بر خورداری از پشتیبانی کارگران اعتصابی، مردم و نهادهای کارگری در برابر همه تهدیدات و تشبثات مقاومت و از حقوق کارگران دفاع کرده اند. حال که ما متوجه شدیم که مورد پشتیبانی یک تشکل عظیم کارگری نظیر کنفدراسیون تحت رهبری شما قرار گرفته ایم در مورد تعقیب قانونی حقوق کارگران پیگیرتر نیز هستیم.

با احترام فراوان
اعضای شورای کارخانه نساجی کردستان

حسن شریفی، اقبال مرادی، احمد فاتحی، هادی زارعی، فرشید بهشتی زاده و شیت امانی.

۱۰ دیماه ۸۳ برابر با
۳۱ دسامبر ۲۰۰۴

به اتحادیه های کارگری، احزاب چپ و شخصیتها و نهادهای انساندوست بین المللی

تهدید به بازداشت کرده اند. کارفرما حقوق ماه قبل کارگران را نپزداخته تا کارگران و خانواده هایشان را تحت فشار گرسنگی به تسلیم وادار کند.

کارگران نساجی کردستان و همسران و فرزندان آنها به حمایت مادی و معنوی و انساندوستانه شما احتیاج دارند. با ارسال نامه حمایت از کارگران و خواسته های عادلانه شان کارفرما و دولت را برای پاسخ جدی به خواست کارگران تحت فشار قرار دهید.

با تشکر فراوان
مظفر محمدی
۳۰ دسامبر ۲۰۰۴

Mozafar_mohammadi@yahoo.com

Tel- 0046762258028

h_moradbeigi@yahoo.com

Tel: 00447960233954

اعتصاب کارگران نساجی کردستان وارد سومین روز خود شد.

روزهای متحزن و اعتصاب کارگران. هنوز دستمزد ۲ روز اعتصاب قبلی کارگران پرداخت نشده است. کارگران خواستار پرداخت فوری این دستمزد هستند. قابل توجه است که همه شیفتهای کار که ۴ شیفت هستند به تحصن پیوسته اند و هر بخش در نوبت خود به جای کار در سالن کارخانه به تحصن مینشینند و شیفت بعد جای آنها را میگیرند و به این وسیله هم از خستگی و فرسودگی کارگران جلوگیری میشود. علاوه بر کارگران سالنهای کار مانند ریسندگی، پرسنل فنی کارخانه مانند برقکار و مکانیک و تاسیسات هم به اعتصاب کارگران پیوسته اند.

تاکنون فشار نیروهای حراست و امنیتی نتوانسته کارگران را از ادامه تحصن و اعتصاب باز دارد. همچنین سیستم گرمای سالن تحصن کارگران توسط مدیریت از کار افتاده و سالن سرد شده است. کارگران تهدید کرده اند که اگر سیستم گرما را به کار نیندازند، ساختمان اداری کارخانه را که محل مدیریت است را اشغال خواهند کرد. کمیته سندج حزب از همه کارگران بخشهای مختلف در شهر سندج میخواهد با اعزام نمایندگان به محل تحصن کارگران و با نوشتن طومار و اطلاعیه از اعتصاب کارگران نساجی حمایت کنند. این کار هم اکنون در بعضی مراکز کار شروع شده است و میتواند در سطح شهر گسترش یابد.

شاهو که بیش از ۲ ماه است حقوق نگرفته اند به مبارزه دوستان و همکارانشان در نساجی کردستان پیوندند و خواستار پرداخت فوری دستمزدهای به تعویق افتاده شان شوند.

همچنین حمایت مردم، دانشجویان، معلمان و دیگر اقشار اجتماعی از کارگران حیاتی است. ما تلاش میکنیم توجه طبقه کارگر در سطح بین المللی را به مبارزه کارگران نساجی کردستان در سندج و برای حمایت از آنها جلب کنیم.

کمیته سندج حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

۴ دی ماه ۸۳

(۲۴ دسامبر ۲۰۰۴)

کارگران نساجی به دنبال تصمیم مدیریت مبنی بر عدم تمدید قرارداد ۴ نفر از کارگران و اخراج آنها از ساعت ۲ بعد از ظهر روز ۳۰ آذر ماه دست به اعتصاب زدند.

ابتدا ۶ نفر نماینده کارگران اعلام حمایت کردند و سپس همه کارگران کارخانه دست از کار کشیدند. کارگران علاوه بر اعتراض به این اقدام کارفرما خواهشهای خود را به شرح زیر اعلام کردند:

- ۱- امنیت شغلی و لغو کار قرار دادی موقت و بستن قرارداد دائم برای همه کارگران کارخانه. کارگران میگویند دیگر تحمل شرایط خفت بار کار قراردادی را ندارند که کارفرما هر وقت هوس کرد قرارداد را تمدید نکرده و کارگر را اخراج
- ۲- امنیت محیط کار. شرایط غیربهداشتی و خطرناک کار در نساجی باعث مرگ و میر کارگران شده و هم اکنون تعداد زیادی بیمار شده اند. کارگران خواستار پرداخت تمام هزینه دکتر و دارو و بیمارستان برای کارگران مریض هستند. و برای کارگرانی که بر اثر حوادث کار قادر به کار نیستند خواستار بیمه بیکاری مکفی و پرداخت خسارت به کارگران قریانی حوادث کار هستند
- ۳- تهیه سلف سرویس و ناهار برای کارگران
- ۴- لغو آیین نامه انضباطی که توسط مدیریت برای تنبیه کارگران وضع شده است.
- ۵- پرداخت حقوق کامل ساعات و

نساجی و توطئه سکوت کارفرما و دولت!

روزنامه ها و رادیو ها گفته شده که هیچگونه اخباری از اعتصاب کارگران را پخش نکردند. شش نفر کارگر اخراجی (شهرام چناره، زاهد ناصری، علی خیر آبادی، محمد کاکه، جبار محمدی و یدالله جعفری) هر روز به کارخانه مراجعه کرده اما با درهای بسته روبرو میشوند. کارگرانی که تا کنون در شیفتهای نوبتی در کارخانه حاضر و به تحصن می نشینند و اعتصاب میکنند، اکنون تصمیم دارند همه شیفتها بطور دسته جمعی در کارخانه حاضر شده و اعتصابشان را ادامه دهند. کارگران خواستار حمایت مادی و معنوی از جانب دیگر بخشهای کارگری

صدها کارگر نساجی کردستان در شرایط بسیار سخت و دشواری به مبارزه و ایستادگی خود ادامه میدهند. کارگران حقوق ماه قبل خود را دریافت نکرده اند و هم اکنون با جیب و سفره خالی و فقر و گرسنگی مطلق روبرو هستند. برای تأمین زندگی روزانه خود و خانواده هایشان دست کمک بسوی مردم دراز کرده اند. در مقابل، کارفرما و مدیریت سکوت کرده و یا تهدید میکند که تا دو ماه دیگر همه کارگران را اخراج و کارخانه را به بخش خصوصی واگذار میکنند تا با استخدام کارگر قراردادی جدید کارخانه را بچرخانند. همچنین از طرف اطلاعات و مراکز دولتی به

مردم در سندج و بقیه شهرهای ایران و در سطح بین المللی هستند.

کسانی که کارگران، این شرفترین انسانهای جامعه را به مبارزه مرگ و زندگی مجبور کرده اند، جنایتکارند. اینها در مقابل شخصیت و حرمت و جان و زندگی صدها خانواده کارگری مسؤل اند. طبقه کارگر ایران و مردم آزادخواه این جنایتکاران را نخواهند بخشید. کارگران نساجی کردستان باید امنیت شغلی داشته باشند، سلامتی آنها باید تأمین و تضمین شود، حقوق و دستمزدهای معوقه آنها باید پرداخت شود، همکاران اخراجی شان باید بر سر کار برگردند. همه اینها تنها به معنی حق حیات این انسانهاست نه بیشتر! کسانی که با تهدید اخراج و یا کار

قراردادی موقت این حق حیات را از کارگر میگیرند مجرمند. ما این جنایت را بر آنها نمی بخشیم.

کارگران و مردم آزادخواه سندج!

در این روزهای سخت و دردناک برای صدها خانواده کارگران نساجی، حمایت خود را از آنها دریغ نکنید. صدای اعتراضتان را بلند کنید. نامه، اطلاعیه و طومارهای حمایت بنویسید. برای کارگران و خانواده هایشان در میان خود کمک مالی جمع آوری کنید و به آنها برسانید. این جانوران دیوسفت میخواهند کارگران را تحت فشار فقر و گرسنگی به زانو در بیاورند، آنها را به سکوت و تسلیم وادارند، دسته دسته اخراج و به مرگ تدریجی محکومشان کنند. با حمایت انسانیتان جلو این

کمیته سندج حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست
۸ دیماه ۸۳
(۲۸ دسامبر ۲۰۰۴)

اتحاد و تصمیم قاطع خود کارگران اعتصابی بستگی دارد همزمان حمایت بیدریغ کارگران بخشهای مختلف شهر سندج و کل طبقه کارگر ایران و حمایتهای بین المللی ضرورت حیاتی و فوری پیدا کرده است.

کمیته سندج حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست

۹ دیماه ۸۳

۲۹ دسامبر ۲۰۰۴

دهند در پایان این مذاکره نمایندگان کارگران اعلام کردند که نتایج این مذاکره را به اطلاع کارگران اعتصابی میرسانند و کماکان ادامه اعتصاب را خاطر نشان ساختند

به این ترتیب اعتصاب کارگران نساجی وارد مرحله سرنوشت ساز خود شده است و هر گونه موفقیت در این مبارزه حق خواهانه و انسانی قبل از هر چیز به فاکتور

اعلام کردند تا تحقق خواستههایشان اعتصاب را ادامه میدهند

بحث و مذاکره دو طرف از ساعت ۱۱ صبح تا ۶ بعد از ظهر ادامه یافت و به نتیجه نرسید نمایندگان کارفرما و دولت در خاتمه گفتند که مطالبات کارگران غیر قانونی است و به آن تن نمیدهند و اعلام کردند که منتظرند تا کارگران هر چه سریعتر به اعتصاب خود پایان

مذاکره نمایندگان کارگران اعتصابی نساجی کردستان با هیأت مشترک کارفرما و دولت به نتیجه نرسید.

قلمداد کرده و سپس از آنها خواستند که به اعتصاب خود پایان دهند آنها از نمایندگان کارگران خواستند که طی اطلاعیه ای پایان اعتصاب را اعلام کنند و از کارگران بخواهند که بر سر کار برگردند نمایندگان کارگران در مقابل بر خواستههای خود پافشاری کرده و

امروز هیأتی از تهران به همراه نجفی رئیس هیأت مدیره کارخانه نساجی کردستان و با حضور نمایندگان اطلاعات، استانداری و اداره کار، با نمایندگان کارگران اعتصابی نساجی کردستان به مذاکره نشستند نمایندگان دولتی ابتدا کارگران را عامل آشوب

مردم سندانج به گرمی از کارگران شریف نساجی کردستان حمایت میکنند.

کارگران نساجی سندانج به دنبال حکم اخراج شش نفر از کارگران با سابقه نساجی که شیره جانیشان را در این چند سال در این کارخانه از دست داده اند از تاریخ ۲۱/۱۰/۸۳ به حمایت از این کارگران نساجی و هم سرنوشت دست به اعتصاب همه گیر زدند. تعداد این کارگران که بالغ بر ۴۱۳ نفر می باشد همچنان بر خواسته ها و مطالبات بر حق و واقعی خود پافشاری می کنند که تا امروز ۱۳/۱۰/۸۳ ادامه داشته و جریان این اعتصاب کارگران به وسیله نمایندگانشان به کارفرمایان کارخانه و اداره کار و استانداری گوشزد کرده اند که تا به سر کار آوردن کارگران اخراجی و دادن حق و حقوق سلب شده تمام کارگران و پرداخت حقوق ایام اعتصاب دست از اعتصاب نخواهند کشید از طرف کارفرمایان کارخانه نیز روز پنج شنبه ۱۰/۱۰/۸۳ جلسه ای در استانداری سندانج با حضور نماینده استانداری و اداره کار گرفته شد که کارفرمایان خواستار دخالت

استانداری و فشار آوردن و تهدید کارگران برای شکستن اعتصاب و پایان دادن به آن شدند که استانداری از زیر این مسئولیت شانه خالی کرده و اعلام نموده اند تا زمان که کارگران در داخل کارخانه باشند این وظیفه کارفرمایان و اداره کار می باشد تا به آن رسیدگی نمایند ولی مادام که این حرکت اعتراضی کارگران در خارج از محیط کارخانه باشد استانداری در آن دخالت خواهد کرد و آتراً سرکوب خواهد نمود. بماند از اینکه استانداری کارگران را به عنوان یک شهروند به حساب نیآورده است و اقدامی در راستای به حق و حقوق رسیدن کارگران انجام نداده است البته انتظاری هم نمی رود از طرفی دیگر به اداره کار و کارفرمایان هشدار داده اند که این مسئله را هر چه زود تر خاتمه دهند چون باعث تحریک اذهان عمومی و گسترده شدن این دور تحرکات در نقاط مختلف دیگر میشود. با این حساب کارفرمایان و اداره کار به کارگران با وعده و عید های

کذابی و دروغین همیشگی شان گفته اند که به خواسته آنها رسیدگی خواهد شد به شرطی که اعتصاب را خاتمه دهند این گفته در جلسه ای که روز جمعه ۱۱/۱۰/۸۳ در استانداری سندانج با حضور نمایندگان کارگران کارفرمایان اداره کار و معاونت استانداری به نمایندگی شخصی به اسم اقبال پور انجام شد به کارگران هشدار داده اند که اگر تا روز شنبه ۱۲/۱۰/۸۳ اعتصاب را نشکنند و شروع به کار نکنند این عمل کارگران را ترک کار به حساب می آورند و قرارداد یک طرفه محسوب می شود و می توانند کارگران را اخراج کنند اما کارگران همچنان دست از اعتراضات خود برنداشته و خواستار تعهد کتبی برای رسیدگی خواسته هایشان از طرف اداره کار و کارفرمایان بودند و از اداره کار و استانداری درخواست اخذ مجوز برای تشکیل صندوق حمایت از کارگران اعتصاب کننده کردند که هنوز جوابی را نگرفته اند همچنین کارگران به دفتر جهانی حمایت از کارگران ILO نیز تقاضای خود را گزارش داده اند تا مورد حمایت قرار گیرند در ضمن روز شنبه شش نفر کارگر اخراج شده جلوی کارخانه دست به تحصن زدند و خواستار

رسیدگی به حق و حقوق از دست رفته شان شدند ضمناً اتحادیه کفشان تهران رسماً حمایت خود را از اعتصاب کارگران نساجی به نماینده کارگران ابلاغ نموده و اعلام کرده اند که ما خواهان رسیدگی هرچه زودتر به وضعیت این کارگران از طرف اداره کار و کارفرمایان هستیم و شرکت نفت اهواز نیز در تماسی تلفنی به کارخانه و به نماینده کارگران حمایت و پشتیبانی خود را از اعتصاب کارگران نساجی اعلام نمودند. روز جمعه استانداری به نماینده کارگران و چند نفر کارگر دیگر در حالی که سایت های مربوط به انعکاس و بازتاب این اعتصاب را به آنها نشان داده و به آنها گفته اند که شما عامل این خیر سازی ها شده اید و سعی در ایجاد اختلال در امنیت کشور را دارید و به این عنوان می خواستیم نمایندگانی را که از طرف کارگران انتخاب شده بودند به یک جریان سیاسی ربط و کاتالیزه کنند که بتوانند این حرکت کارگران را سرکوب کنند و نمایندگانی را از فعالیت مربوط به امور کارگران دور نگه دارد ولی خوشبختانه با عکس العمل کارگران در دفاع نماینده هایشان مواجه شده اند و دست پاپوش گزاران را از سرنمایندگانشان

کمرنگتر کرده اند کارگران در این مدت اعتصاب با مشارکت آنهایی که از شرایط نسبتاً مناسب تری از نظر اقتصادی بر خوردارند به همدیگر کمک مالی می کردند تا این روند اعتصاب را بتوانند ادامه دهند که به قول کارگران که گفته اند: مرگ یک بار و شیون هم یک بار. ما باید به خواسته هایمان برسیم یا اعتصاب را در هر شرایطی ادامه خواهیم داد و مردم در تمام دنیا تمام کارگران و مردم در تمام دنیا از این حرکت شده اند که به قول اتحادیه کفشان که گفته اند:

پیروزی کارگران نساجی . پیروزی همه کارگران است.

کارگران - جوانان - معلمان - پرستاران و دانشجویان و مردم سندانج نیز هم صدا با تمام کارگران نساجی خواستار به رسمیت شناختن خواسته های آنها هستند مردم خواستار دادن حق تشکیل صندوق برای حمایت کارگران هستند و این اقدام کارفرمایان و اداره کار و استانداری را محکوم و انزجار خود را اعلام می دارند و خواهان رسیدگی هرچه زودتر به این حرکت اجتماعی کارگری هستند

سهیل عبدی و زانیار احمدی

یکشنبه 13/10/83

پیام مظفر محمدی به کارگران نساجی کردستان - سندانج در آغاز اعتصاب

دوستان! ایستادگی شما در مقابل اخراج ۶ نفر از همکارانتان در چند روز اخیر اوج همبستگی کارگری و اتحاد و همدلی و انساندوستی شما را نشان داده است. مبارزه شما، اعتصابات پشت سر هم شما و تصمیم و اراده تان به دفاع از حقوق خود و همکارانتان نقطه عطفی در جنبش کارگری، در شهرتان، در منطقه و در سراسر ایران است. به همین دلیل است مبارزه شما چه در دوره قبل و چه در حال حاضر از حمایت و همبستگی و سمپاتی کارگران و مردم برخوردار است. اعتصاب و ایستادگی شما، پاسخ عادلانه و حق طلبانه تان به سرمایه داران، کارفرما، مدیریت و دولت این صاحبان سرمایه و سود در

شما و خانواده هایتان در تمام این سالهای با کابوس ترس از اخراج و بیکاری زندگی بسر برده اید هر دوره به بهانه ای تعدادی از شما را اخراج کرده اند از جمله همکاران شما را در سالن بافندگی هر کدام با بیش از ۱۵ سال سابقه کار اخراج نمودند و تا کنون به تعهداتشان مبنی بر برگرداندن به سر کار یا پرداخت خسارت و بیمه بیکاری و بیمه بازنشستگی آن حداقل توقعی که کارفرما و دولت باید به آن گردن نهند، عمل نکرده اند. همکاران شما از جمله هوشنگ برفی و امیر دادفر بر اثر فشار کار و بیماری ناشی از آلودگی محیط کار جانشان را از دست دادند هم اکنون بیش از نصف شما به بیماری شنوایی دچار شده و بقیه هر کدام به نوعی از بیماری تنفسی و ربوی و دیسک کمر و ناراحتی پوستی رنج میبرید این اوج توحش و بیعدالتی است. نظام و سیستمی که اینچنین

کارگران را به بردگی و بیحقوقی و مرگ تدریجی محکوم میکند ننگ بشریت است و باید زبرور شود. ننگ و شرم بر کارفرما و مدیریت و دولتی که شما را به این روز انداخته اند و خود در ناز و نعمت بسر میبرند دوستان! برای شما هیچ راهی جز تحصن و اعتصاب وجود ندارد. تصمیم شما به گرفتن حقتان، از راه اعتصاب، تنها راه باقیمانده پیش پایتان است. مدیریت و کارفرماها دولتشان را دارند، پلیس و نیروهای سرکوبگرشان را دارند، اما شما هم تنها نیستید، همکاران شما در شاهی که بیش از ۲ ماه است دستمزدشان پرداخت نشده، همه بخشهای کارگری در شهر شما، طبقه کارگر در سراسر ایران و همبستگی و حمایت بین المللی طبقه کارگر را پشت سر خود دارید مبارزه شما جمعی و متکی به اراده و نیروی عظیم اجتماعی طبقه شما است. به

شرکت خانواده هایتان در مبارزه، به حمایت هم طبقه ای هایتان و اراده و تصمیمتان به ایستادگی تا تحقق خواسته هایتان اتکا کنید ما از کارگران بخشهای مختلف در سندانج، کارگران شهرک صنعتی، اتحادیه خبازان، خیاطان، کارگران شهرداری و ... می خواهیم که به حمایت شما برخیزند ما طبقه کارگر را در سطح بین المللی به همبستگی و پشتیبانی از خواسته های عادلانه و برحق شما فرا میخوانیم ما تا به آخر در کنار شما ایستادیم به شما و حامیانتان و به خانواده و فرزندانان درود میفرستیم

مظفر محمدی

۵ دیماه ۸۳

۲۵ دسامبر ۲۰۰۴

Tel : 0046762258028

اعتصاب کارگران نساجی کردستان در شهر سنندج ادامه دارد.

کارفرما کماکان به خواست کارگران بی‌اعتنایی میکند. کارگران بر خواسته‌هایشان پای می‌نهند.

حمایتهای داخلی و بین‌المللی از کارگران نساجی گسترش می‌یابد.

مبارزه کارگران نساجی برای حقوق انسانی‌شان ادامه دارد.

کارفرما و مقامات رژیم در مقابل اعتصاب کارگران به انواع دسیسه و بخصوص فشار پلیسی و تهدید نمایندگان کارگران متوسل میشوند.

همزمان حمایت‌های کارگران و مردم در شهرهای کردستان و ایران ادامه داشته و گسترش می‌یابد امروز کارگران آل‌منیوم ساز طی نامه ای از کارگران اعتصابی حمایت کردند. تومارهای حمایت از کارگران در میان مردم و در محلات شهر می‌چرخد همچنین در خارج از کشور حمایت بین المللی کارگران شروع شده است. در روزهای اخیر اتحادیه کارگران ساختمان فلانده و فدراسیون بزرگ اتحادیه های کارگری نفت نژوز نامه های حمایت از کارگران اعتصابی سنندج و اعتراض به نقض حقوق کارگران نساجی را به مقامات جمهوری اسلامی و خاتمی ارسال داشته اند

کسب حمایت از کارگران اعتصابی نساجی در سطح بین‌المللی، توسط فعالین حزب حکمتیست در ابعاد وسیعتر ادامه دارد

کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۱۷ دیماه ۸۳

۶ ژانویه ۲۰۰۵

هست. و این راه مقابله با توطئه خسته کردن کارگران، ایجاد تفرقه و در نهایت گرفتن رضایت برای اخراج دستجمعی و پرداخت مبلغی ناچیز به عنوان باز خرید اقدامی جنایتکارانه و محکوم کردن کارگران و خانواده هایشان به سرنوشتی نامعلوم و فاجعه بار است که باید محکوم و به شکست کشانده شود. باز گشتن کارگران اخراجی به سر کار، اولین قدم در به عقب نشاندن این تعرض غیر انسانی است.

کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

۱۲ دیماه ۸۳

۶ ژانویه ۲۰۰۵

کارفرما کماکان حقوق ماه قبل کارگران را گرو گرفته است و به این ترتیب می‌خواهد کارگران را از فرط فقر و گرسنگی خود و خانواده هایشان، به تسلیم وا داشته و به سیاست اخراج کارگران بصورت مرحله ای و در نهایت اخراج دستجمعی ادامه دهد. اتحاد و یکپارچگی کارگران در مقابل باعث شده است تا کنون جنایتکاران بنیاد جانبازان نتوانند به سیاست ضد انسانی و ضد کارگریشان جامه عمل بپوشانند. ۶ کارگر اخراجی باید به سر کار بازگردند. اخراجها باید متوقف شود. یکوعده غذای کارگران به صورت نقدی یا ایجاد سلف سرویس پرداخت شده و کارگران بیمار بطور رایگان مداوا شوند. این حداقل خواست کارگران است که در این مرحله به معنای پیروزی اعتصابشان نیز

نمایندگان بنگاه سیاسی مالی جانبازان که صاحب کارخانه نساجی کردستان هم هست و از تهران به محل آمده اند، کماکان به جای مذاکره بر سر خواسته‌های کارگران نمایندگانشان را تحت فشار قرار داده که کارگران را به سر کار بازگردانند.

اما کارگران متحدانه بر خواسته‌هایشان پای می‌نهند و از طریق مدیا و روزنامه ها دیگر کارگران و مردم را به حمایت دعوت کرده و نهادهای ذربط را به مداخله در رابطه با کشمکش کارگران و بنیاد جانبازان فرا می‌خوانند. در میان کارگران بحثهای گرم و فضای فعالی برای چگونگی برخورد به ادامه اعتصاب و انتخاب تاکتیکهای درست مبارزه در جریان است. در همان حال اتحاد و همدلی فراوانی در حقانیت مبارزه شان حاکم است.

گزارش سهیل از سنندج

در چند سال اخیر اعتصابات کارگری در اکثر شهرهای کوچک و بزرگ ایران بیش از پیش چشمگیر تر شده و می‌رود تا به صورت سراسری همگام با اعتراضات دانشجویان و معلمان و پرستاران به جنبشی اجتماعی عظیم برای دستیابی به مطالبات انسانی‌شان تبدیل شود در این چند ماه اخیر نیز اعتصاب کارگران نساجی کردستان وارد مرحله جدیدی شده و خواسته‌ها و مطالبات آنها گسترده تر و رادیکالتر شده است. اتحاد و همبستگی کارگران تمام کارخانه برای پشتیبانی از شش نفر از کارگران اخراجی به اسمی: ۱- جبار محمدی ۲- شهرام چناره ۳- محمد کاکایی ۴- علی خیر آبادی ۵- یدلا... جعفر رشتی ۶- زاهد نصیری در چند روز اخیر نشان از درک درست این کارگران از وضعیت به وجود آمده و بی‌بردن به این واقعیت که شاید خود نیز دچار کارگران هم سرنوشت دست به اقدامی رادیکال و انسانی زدن در روز چهارشنبه ۱۳۸۳/۱۰/۲۷ دست به اعتصاب همه گیر زدند

ماجرای زمانی شروع شد که از طرف کارفرما و صاحبان کارخانه به این

اخراج کارگران وجود داشته باشد باز گرداندن شش نفر کارگر اخراجی

به کارخانه

پرداخت حق افزایش تولید تصویب قوانین ضد انسانی و استثمار گرایانه در قانون کار جمهوری اسلامی هر روزه بیشتر میشود؛ تصویب قانون کار مزدی و قراردادی به صورت موقت و نبودن هیچگونه امنیت شغلی و مزایایی مربوط به قانون کاربری کارگران نشان از دور جدیدی از استثمار؛ سرکوب و فشار اقتصادی عظیمی است که به اکثریت جامعه از طرف سران رژیم و جیره خواران نان به نرخ روز خور یعنی صاحبان سرمایه و کار وارد میشود

برای مقابله و مبارزه با این اقدامات رژیم و جیره خوارانشان باید دست به کار شد و همگام با جنبش‌های اجتماعی زنان، جوانان، پرستاران، معلمان و دانشجویان بساط سرمایه داری و اسلام سیاسی و توحش و ارتجاع را ریشه کنیم

زنده باد حزب کمونیست کارگری حکمتیست!

مرگ بر جمهوری مرتجع اسلامی!

سهیل ۹/۱۰/۱۳۸۳

اطلاعیه "کمیته اعتصاب"

کارگران نساجی در نهمین روز اعتصاب

اعتصاب کارگران نساجی کردستان فردا وارد نهمین روز خود میشود

امروز مدیریت کارخانه تشکیل جلسه داده و ۳ نفر از کارگران به نامهای فرشید بهشتی زاد، هادی زارعی و شیث امانی از طرف کارفرما تهدید به بازداشت شده اند امروز قسمت تأسیسات کارخانه از طرف کارفرما خاموش شده است. نمایندگان کارگران با مطبوعات و مراکز خبری مصاحبه کرده اند کارگران نساجی را حمایت کنید

کمیته اعتصاب

۹ دیماه ۸۳

باز تکثیر از:

کمیته سنندج حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست

به کارگران نساجی کردستان- سنندج

یک هشدار!

اعتصاب کارگران نساجی ۹ روز است ادامه دارد سکوت مدیریت و توطئه دولتیها مبنی بر ممنوع کردن پخش اخبار اعتصاب کارگران در مدیای کشور شکست خورده است از امروز مدیران نساجی و روسای این بخش از تهران به سنندج آمده اند پای روزنامه نگاران به کارخانه نساجی باز شده و اخبار و گزارش و مصاحبه با کارگران پخش میشود همزمان کارگران را به اخراج دستجمعی تهدید میکنند حقوق کارگران را گرو گرفته اند و نمایندگان کارگران را آشوبگر نامیده و تحت فشار میگذارند این ترندهای ضد کارگری و ضد انسانی برای همگان و بخصوص کارگران نساجی کردستان که در یک سال اخیر بارها با دشمنان خود درگیر شده اند، آشنا است.

اما کار به اینجا ختم نشده و کارفرما و بنیاد مستضعفین که خود یک شعبه مالی و سیاسی دولتی است توطئه و نقشه دیگری در سر دارد این کارخانه مدتهاست سودای خرید و فروش و واگذاری به بخش خصوصی را دارد و برای این هدف هر بار تعدادی از کارگران را اخراج کرده است پس از اخراج ۷۵ نفر کارگر در دور قبلی، اخیرا ۶ نفر را بیکار کرده و همزمان اعلام کرده است که تا آخر سال همه کارگران اخراج و با واگذاری کارخانه، کارگر قراردادی موقت استخدام خواهد شد یعنی کارگرانی که دیگر صاحب حقوق کارگری، سنوات خدمت و بیمه و غیره نیستند یعنی بردگانی که فقط میتوانند شکم خود را امروز تا برگشتن به سر کار فرسایند کنند به این ترتیب کارگران نساجی کردستان و اعتصاب آنها با محاسبات و معادلات جدیدی روبرو شده است.

از طرفی کارگران خواستهایی که به خاطر آن اعتصاب کرده اند را اعلام نموده اند که در راس آنها توقف اخراج، لغو کامل قراردادهای موقت است. همچنین خواستهایی رفاهی از قبیل سلف سرویس و یک وعده غذای گرم، پرداخت مخارج درمان کارگران بیمار، لغو قوانین انضباطی و طرح طبقه بندی مشاغل را مطرح کرده اند

اما از طرف دیگر کارگران نساجی با وضعیتی روبرو هستند که چشم انداز نزدیک آن اخراج دستجمعی کارگران است کارگران لغو کامل قرارداد موقت را خواستارند، کارفرما میگوید همه شما اخراجید! یعنی کارفرما توپ را به میدان کارگران انداخته و اعلام کرده است که حداکثر تا آخر امسال همه کارگران اخراج میشوند و در مقابل معادل ۲ ماه و ۲۰ روز به نسبت سنوات پول داده میشود

این تهدید در حقیقت در میان کارگران شک و تردید ایجاد کرده است از جمله یک عده به این فکر میکنند که در مقابل خواستهایی اعتصابشان خواست جدیدی را مانند پرداخت ۶ ماه حقوق به نسبت سنوات خدمت به میان بکشند

طرح این مسئله در میان کارگران خود ناشی از این باور است که کارگران میگویند این کارخانه آخر و عاقبت ندارد پس چه بهتر که فشار را روی این خواست متمرکز کنیم که خسارت کار و با اصطلاح باز خرید را بالا بگیریم ظاهرا نقشه کارفرما با یک تیر دو نشان میزند هم به اعتصاب و خواستهایی آن خاتمه میدهد و هم مساله اخراج و چانه زنی بر سر قیمت آن را زودرس به کارگران تحویل میکند او در حقیقت میخواهد به جای پاسخ به اعتصاب و خواستهایی آن با کارگران بر سر دو ماه و بیست روز و یا چند روز و هفته بیشتر یا کمتر به چانه زنی بپردازد و در واقع اخراج دستجمعی را به امری حتمی و قطعی تبدیل کند

کارفرما میخواهد صورت مسئله اعتصاب را عوض کرده و توقف اخراج را با اخراج دستجمعی و لغو کامل قرارداد موقت را با پرداخت دو ماه و بیست روز حقوق جایگزین کند در این اقدام شوم و ضد انسانی، کارفرما و دولت شریک و همدست شده اند آنها

نشده کمتر شاید راضی شویم و سر کار برگردیم

از حالا تا پایان سال و تهدید کارفرما برای تعطیل کردن کارخانه مدت زمانی داریم . میتوانیم اتحادمان را محکمتر کنیم میتوانیم توطئه کارفرما برای ایجاد تفرقه را خنثی کنیم میتوانیم کار را حفظ کنیم و میتوانیم دور بعدی تعرض کارفرما برای اخراج را برایش مشکل تر کنیم. میتوانیم با ایجاد توازن قوای جدید نقشه شان را برهم بریزیم فرصتی داریم که نباید از دست بدهیم. اخراج صدها کارگر برای کارفرما نباید چندان آسان باشد که مشککش فقط چانه زدن بر سر قیمت آن باشد

نبايد اين اخراج صورت بگيرد اين اصل و اساس کار و اين تصميم کارگران باید باشد دوستان!

هرگونه چانه زنی بر سر اخراج جمعی و پرداخت خسارت کم یا زیاد را تحریم کنیم بر خواستهایی اعتصاب پافشاری کنیم شاید اگر زورمان نرسید به حداقلی از آن تن بدهیم یا هیچ یا همه

خواستههای کارگران را غیر قانونی اعلام میکنند ولی توطئه اخراج دستجمعی آنان را قانونی قلمداد میکنند علاوه بر اینها در میان کارگران نیز به تفرقه اندازی پرداخته اند و کارگرانی که تحت عنوان جانباز و بسیجی در کارخانه هستند را از صف کارگران جدا کرده و بدون حضور نمایندگانشان با آنها به مذاکره برای فریب آنها و ایجاد شکاف میان کارگران پرداخته اند به این ترتیب میبینیم کارفرما و دولت، اعتصاب برحق کارگران و خواستهایی بدیهیشان را با دیسیسه های پشت سر هم خود به مسئله پیچیده و بغرنجی تبدیل کرده اند

چکار باید کرد؟ پاسخ به این شرایط سخت و فشار همه جانبه از قبیل فقر و تنگدستی و گرسنگی از طرفی، تهدید پلیسی و توطئه و نقشه کارفرما برای اخراج کارگران از طرف دیگر و خواست و تصمیم کارگران به تأمین امنیت شغلی و بهداشت و سلامتی محیط کار به تفکر و تعمق بیشتر کارگران و بخصوص نمایندگانشان نیاز دارد ترنند کارفرما، کارگران را بر سر دوراهی قرار میدهد که باید انتخاب کنند:

با ادامه اعتصاب و پافشاری بر خواستها تا تحقق کامل آن و یا حتی تحقق بخشهایی از آن

و یا تغییر خواست اعتصاب به چانه زنی بر سر حقوق باز خریدی. شاید کم نیستند در میان کارگران که بر این باورند که این کارخانه آخر و عاقبتی ندارد پس بهتر است خسارتی بگیریم و قضیه را تمام کنیم اما تمکین به خواست و آرزوی کارفرما و کج کردن راه در میانه اعتصاب اشتباه محض است

حتی اگر تهدید کارفرما جدی باشد باز تهدیدی مربوط به ماههای آینده است. ما امروز به اعتصابی دست زدیم که خواستههایش مربوط به همین امروز است. بگیریم ما به همه خواستهها نرسیدیم بگیریم قرارداد موقت را نتوانیم لغو کنیم اما توقف اخراج و دیگر خواستهایی رفاهی را اگر بگیریم، برمیگردیم سر کار. کارخانه دست ما است و راه اعتصاب همیشه پیش پای ما.

کارگران اعتصاب کرده اند و کم هم نیستند خواستهایی اعتصاب را میشود کم و زیاد کرد و حداقل و حداکثری برایش گذاشت. تا هر کجا زورمان رسید پیش برویم و

چیز نیست اگر قرارداد موقت لغو نشد توقف اخراج و یک وعده غذای گرم و مداوای مجانی بیماران شاید بتواند خواست حداقل ما باشد و بر سر آن با کارفرما به توافق برسیم . این را توازن قوای کارگران و کارفرما و دولت تعیین میکند

هشیاری نمایندگان شما، پشتیباری و اتحاد محکمتان و خنثی کردن توطئه تفرقه کارفرما ضامن پیروزی و سر بلندیتان در این دور مبارزه است توپ را به زمین دشمن برگردانید و از او جواب فوری بخواهید اگر قرار است عقب نشینی ای از بعضی از خواستهها به ما تحمیل شود هنوز خیلی بهتر از دست کشیدن از آنها و تغییر جهت به مسیری است که کارفرما برایمان تعیین میکند به حمایت همسرنوشتامان متکی شویم دستانتان را به گرمی میفشارم و برایتان آرزوی موفقیت میکنم

مظفر محمدی

۹ دیماه ۸۳

(۲۹ دسامبر ۲۰۰۴)

از: رایمو پانیلا، دبیر امور بین المللی

اتحادیه کارگران ساختمان فنلاند

به: آقای خاتمی، رئیس جمهور محترم

جمهوری اسلامی ایران

موضوع: رفتار غیر قانونی با کارگران

نساجی کردستان

آقای خاتمی، رئیس جمهور محترم جمهوری اسلامی ایران احتراماً با خبر شده ایم که کارگران نساجی در شهر سنندج به اخراج و عدم پرداخت دستمزدهایشان تهدید شده اند و بعد از گفتگوهای طولانی سرانجام ۴۰۰ کارگر در اعتراض به اخراجهای وسیع اعتراض کرده اند مبارزه برای حفظ شغل و حقوق کامل و شرایط کار مناسب و انسانی از پرنسیپهای جهانی هستند که باید مورد احترام قرار گیرند و این همه سازمانهای بین المللی کارگری را شامل میشود

من از شما، آقای رئیس جمهور میخواهم که اقدامات لازم را بکار گیرید تا اینکه حقوق کارگران نساجی به رسمیت شناخته شود با احترام

رایمو پانیلا

دبیر امور بین المللی اتحادیه کارگران ساختمان فنلاند

۳ ژانویه ۲۰۰۵

خانواده کارگران طی نامه ای حمایت کارگران و مردم را از همسران اعتصابیشان خواستار شدند.

امروز خانواده کارگران طی نامه ای حمایت کارگران و مردم را از همسران اعتصابیشان خواستار شدند. در این نامه آمده است که ما همسران کارگران از تمام کارگران، دانشجویان، معلمان و آزادخواهان خواستار حمایت از کارگران اعتصابی هستیم. همسران ما به خاطر خواستن پایه ای ترین حقوقشان در اعتصاب بسر میبرند و هنر کارفرما فقط سودجویی است نه فراهم کردن شرایط کار مناسب برای همسران ما. همزمان کارگرانی که در دور قبل اخراج شدند در حمایت از همکاران سابقشان جلو اداره کار تجمع کردند.

همچنین امرز کارگران و نمایندگانشان بار دیگر به مذاکره با کارفرما و نمایندگان دولت و اداره کار نشستند. تقاضای این مذاکره برای اولین بار از طرف

کمیته سندج حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست
۱۷ دیماه ۸۳
۶ ژانویه ۲۰۰۵

اعتصاب کارگران نساجی با موفقیت پایان یافت!

این موفقیت را به کارگران و خانواده هایشان و همه حامیان کارگران تبریک میگوییم

در اطلاعیه قبلی به اطلاع رساندیم که امروز تعدادی از کارگران و از جمله کارگران اخراجی دوره قبل در جلو اداره کار و به حمایت از نمایندگانشان که در حال مذاکره با کارفرما و نمایندگان نهادهای دولتی بودند، حضور پیدا کردند.

سراجم و در نتیجه بیش از دو هفته اعتصاب و پایداری کارگران و تشدید فشارهای محلی و بین المللی کارگری بر جمهوری اسلامی و کارفرما و نهادهای محلی رژیم و حمایتی کارگری و پشتیبانیهای مردم، بدنبال مذاکره امروز نمایندگان کارگران و کارفرما و دولت، کارفرما در مقابل خواستههای کارگران سرفروید آورد.

دادند. به دنبال کارگران سالن ریسندگی تمام پرسنل فنی کارخانه اعم از تاسیسات، برق کار و مکانیک پیوستن خود را به اعتصاب اعلام نمودند. شیفت جدید که به اعتصاب می نشست شیفت قبل به خانه می رفت و استراحت می کرد. کارگران اخراجی هم حضور خود را با زدن چادر و نشستن با وجود هوای سرد زمستان نشان دادند.

روز سوم کارگران مطالبات خود را تنظیم کردند

1- لغو کامل قرارداد موقت و توقف اخراجها
2- مداوای مجانی بیماران ناشی از کار در محیط آلوده
3- ایجاد سلف سرویس و دادن یک وعده غذای گرم به کارگران
4- بهداشتی و ایمن کردن محیط کار
5- بازگشت به کار 6 نفر از همکارانشان

6- لغو آیین نامه انطباقی
7- اجرای طرح طبقه بندی مشاغل
8- پرداخت حقوق ایام اعتصاب
با بیان این مطالبات اعتصاب کارگران به مصافی بزرگتر رفت و خواستی همگانی را با عنوان لغو قرارداد موقت مطرح نمود. به این امید که کارگران کارخانه شاهو که دو ماه و 20 روز حقوق معوقه داشتند انتظار می رفت که بلا فاصله دست از کار بکشند و به اعتصاب نساجی پیوندند و

اگر چه کارگران اعتصابی موفق نشدند همکاران اخراجیشان را به سر کار باز گردانند اما در مقابل کارفرما را متعهد کردند که در ازای هر سال سنوات خدمت ۳ ماه حقوق کامل به آنها پرداخت کند، اخراجها را متوقف کرده و قراردادهای موقت را به ۶ ماه تغییر دهد حقوق به تعویق افتاده کارگران و بخصوص حقوق ایام اعتصاب را پرداخت کند و بقیه خواستههای کارگران را مورد بررسی قرار دهد.

این توافقنامه به امضای نمایندگان کارگران و مدیریت و نمایندگان و ماموران دولت رسید به این ترتیب اعتصاب بیش از دو هفته کارگران نساجی پایان یافت.

پیروزی کارگران نساجی کردستان پیروزی کل طبقه کارگر و تجربه بزرگی از پایداری و مقاومت کارگری در مقابل انواع فشارهای

اعتصاب به همین عنوان گسترده تر شود تا توازن قوا به نفع کارگران بالا برود و هر چه بیشتر بر خواسته هایشان یا فشاری کنند. اما متا سفانه اینگونه نشد.

تلاشهای کارفرما در بایکوت خبری کردن اعتصاب

علیر غم ممنوع کردنها و میل دولتیها اخبار اعتصاب در مדיاک کشور انعکاس قابل توجهی داشت و روز به روز خیل روزنامه نگاران و خبر نگاران روانه کارخانه می شد. نذ. با زتاب خبری برای کارفرما، و دولت قابل کنترل نبود. این امر حساسیت قضیه را چند برابر کرده بود و کارفرما را تحت فشار بیشتری گذاشته بود.

فشار کارخانه هایی که با نساجی قرار داد داشتند که مواد اولیه را از آنها بگیرند چند کارخانه که نساجی مواد اولیه تولید آنها را تامین می کرد به شدت از کارخانه نساجی شاکی شده بود. نذ و تهدید کرده بودند که اگر هرچه زودتر به آنها مواد اولیه نرسد قرارداد را فسخ شده اعلام خواهند کرد و خسارت خود را از کارخانه خواهند گرفت.

کارفرما می خواهد فضای رعب و وحشت را ایجاد کند تا کارگران اشتباه کنند

کارفرما با تهدید کارگران به اخراج دسته جمعی و اعلام ورشکستگی می خواهد که کارگران را وادار به واکنش

کارفرما و توطئه های مشترک نهادهای دولتی و دستگاههای اطلاعاتی رژیم بود.

در اینجا ما از کارگران شهرهای سندج و سقز و دیگر مراکز کارگری در شهرهای ایران، از پشتیبانی قاطع اتحادیه های کارگری ساختمان فلاند و نفت نروژ و نمایندگان بیش از ۴ میلیون کارگران انرژی اروپا، از حمایت مردم سندج و خانواده کارگران نساجی و همکاران سابقشان صمیمانه قدردانی میکنیم. اتحاد و پایداری کارگری و حمایت طبقاتی همیشه ضامن پیروزی و به عقب نشاندن رژیم اسلامی و کارفرمایان سودجو است. این اتحاد و همبستگی طبقاتی را باید حفظ کرد و پاس داشت.

آزادی، برابری، حکومت کارگری زنده باد جمهوری سوسیالیستی

کمیته سندج حزب کمونیست کارگری ایران- حکمتیست
۱۷ دیماه ۸۳
۶ ژانویه ۲۰۰۵

خاص کند که در راستای اهداف خودش باشد. کارفرما با دو بحران مواجه است 1- چگونگی واگذاری کارخانه به بخش خصوصی 2- پایان دادن به اعتصاب و گردن نهادن به مطالبات کارگران. با توجه به این شرایط عده ای از کارگران تصور می کردند ما که به هر حال اخراج می شویم و این کارخانه آخر و عاقبت ندارد پس بهتر است بر مطالباتی که زورمان به آن نمی رسد پافشاری کنیم تا کارفرما مجبور به اخراج شود و خسارتی از آنها بگیریم و قال قضیه را بکنیم. این تصور اگر عملی می شد کارفرما را به دو هدف می رساند. هم به مطالبات کارگران یعنی خواسته های اصلی اعتصاب جواب رد می داد و هم اخراج سازمان را تسریع می بخشید اما خوشبختانه با کارگران و پیامهای انسان دوستانه انسانهای شریف دست کارفرما رو شد و پروژه اش با شکست مواجه شد.

حمایتهای مردمی و کارگری از اعتصاب

مردم اعم از پیر و جوان، دانشجو، کاسب و فرهنگی و... تومارهایی در حمایت از اعتصاب امضاء می کردند و همبستگی خود را با کارگران اعلام می داشتند که باعث دلگرمی هر چه بیشتر کارگران می شد. و همچنین از سقز تومارهای مردمی و اعلام حمایت ←

روزشمار اعتصاب!

پیروزی زیبا است! اما این چه دنیاکی کثیفی است که ما کارگران را به خاطر لقمه نانی و فقط نانی که شکم خود و بچه هایمان را سیر کند و از گرسنگی نمیریم مجبور میکنیم جنگیم، در حالیکه در همین مملکت هر ساعت و دقیقه کرور کرور و میلیارد در میان داراها و صاحبان و غاصبان ثروت ملت دست بدست میشود. آنها در ناز و نعمت و پرخوری و مفتخوری بسر میبرند و ما از کار طاقت فرسا و درآمد بخور و نمیر و شدت کار و عدم ایمنی کار برای آنها سل و دیسک کم میگیریم و کر و کر و میشویم. آره، پیروزی زیبا است، اما هر روز قربانی این شرایط غیرانسانی بودن و حتی برای غیرکارگرها شاهد این شرایط ضد انسانی کارگران بودن دردناک است.

اعتصاب شروع شد

به دنبال تمدید نکردن قرار داد 6 نفر از کارگران در تاریخ 1/10/82 ساعت 2 بعد از ظهر جمعی از کارگران دست از کار کشیدند و در سالن ریسندگی جمع شدند. شیفت بعدی را شیفت قبل، از وضعیت پیش آمده با خبر میکرد و آنها هم با کمال میل تحسن را ادامه می دادند. خوشبختانه هر چهار شیفت موافقت خود را با اعتصاب، با دست کشیدن از کار نشان

زنده باد اتحاد بین المللی طبقه کارگر

➔ **روز شمار اعتصاب**

اتحادیه خبازان به دست کارگران آنها را هر چه بیشتر به ادامه اعتصاب تشویق می نمود.

کارفرما دست به تهدید نمایندگان کارگران می زند

کارفرما و دولت بااستتقاقها و بازجوییهای غیر رسمی نمایندگان کارگری و پرونده سازی برای آنها و خصوصا سخنگوی نمایندگان، شیث امانی سعی داشتند که آنها را عامل آشوب و بحران معرفی کرده و به اخراج و زندان و... تهدیدشان کنند. اما باز هم درایت کارگران و نمایندگانشان، با نامه ای به اداره کار به این عنوان که ما کارگران آگاهانه دست به اعتصاب زده ایم و نمایندگان ما فقط منتخبینمان برای ابراز مطالبات و انجام مذاکرات هستند و امضای تمام کارگران پیوست به این نامه به اداره کار می رود. این جا هم کار فرما، نمی تواند کاری از پیش ببرد.

نجفی مدیر عامل کارخانه به همراه هیاتی از تهران به سنج می آیند و با نماینده کارگران به مذاکره می نشینند، اما در واقع آنها را نصیحت می کنند که کار شما غیر قانونی است و هر چه زودتر دستگاهها را استارت زده و سر کارتان برگردید که با برخورد کارگران مواجه می شوند. به نمایندگان می گویند که شما اطلاعیه ای به

کارگران بدهید که سر کار برگردند. نامه ای را با عنوان این که، کارگران با تحریک نمایندگان دست به اعتصاب زده ایم برای سر شیفتها میبرند و به آنها وعده می دهند که اگر این نامه ها امضاء کنند هم حقوقشان را زیاد می کنند و هم به آنها پاداش می دهند. سر شیفتها آنها را متقلب می خوانند و مسخره شان می کنند. نجفی به سالن می رود تا با کارگران صحبت کند. می گوید که من به شما خدمات زیادی کرده ام دستگاههای جوراب بافی آورده ام تا تولید کارخانه را بالا ببرم اما شما می خواهید ما را فلج کنید. یکی از کارگران بلند می شود و می گوید دیگر از این وعده و وعید های شما به تنگ آمده ایم دستگاههای مستهلکتان بدر خودتان می خورد. دیگر نمی توانید با این دروغها ما را بفریبید.

همبستگی و اتحاد کارگران

نکته ای که بسیار حائز اهمیت است، علیرغم این که کارفرما به خاطر اینکه کارگران را هر چه بیشتر تحت فشار قرار دهد حقوق را پرداخت نمیکند و می شود به راحتی فهمید که در چه وضعیتی کارگران و خانواده هایشان بسر می بردند. تعدادی از کارگران اعلام می کنند که ما کمی پس انداز داریم هر کدام از شما دوستان اگر با مشکل

مالی مواجه شدید می توانیم پس اندازمان را تقسیم کنیم. این حرکات انسانی بیانگر اتحاد و همبستگی عمیق میان این کارگران است. که پشتوانه واقعی تمام قدرت آنان است.

شورای تأمین و کمیسیون و تن دادن به مذاکره

شورای تأمین برای رسیدگی به اعتصاب تشکیل می شود. شورای تأمین را رئیس اطلاعات، فرمانده نیروی انتظامی و استاندار تشکیل می دهند و در این باره به جلسات محرمانه می روند. اینها می دانند که از هر دری رفته اند اما به نتیجه نرسیده اند پس باید گردن بنهند به خواست کارگران. اینها سپس کمیسیونی را به نام کمیسیون کارگری، شامل هیئت اعزامی از تهران، نماینده اطلاعات نماینده نیروی انتظامی، نماینده اداره کار و کارفرما تشکیل میدهند که در واقع کمیسیون ضد کارگری است. اینها که به بن بست رسیده اند مجبور میشوند به مذاکره بنشینند. اما این بار نه برای نصیحت بلکه برای رسیدگی به مطالبات کارگران و این حرکت تحمیلی به کارفرما و حامیان خود یک پیروزی بود. سرانجام روز پنج شنبه کمیسیون رسیدگی به اعتصاب کارگران، آنها را به مذاکره می خواند. اما اینجا هم دست از ترغیب های ضد انسانی و ضد کارگریش بر

نمی دارد و می گوید از هر شیفت 4 نماینده بیاید برای مذاکره. اما کارگران آبدیده در جواب گفتند مگر ما قبلا نماینده ها خود را انتخاب نکرده ایم با آنها مذاکره کنید. نمایندگان کارگران به مذاکره می روند و مطالبات را بند به بند بررسی می کنند.

رئیس کل اداره کار می گوید لغو قانون قرارداد موقت برای کارفرما امکان پذیر نیست چون این یک قانون است و شما نمی توانید قانون را تغییر بدهید و این خواست برای کارگران کارخانه شما غیر منطقی است. یکی از نمایندگان در جواب می گوید که منطقی که شما می گوید منطق سرمایه داری و ضد کارگری است نه منطقی انسانی و افسوس که کارگران کارخانه های دیگر ما را یاری ندادند و گرنه همین قانون به قول شما منطقی را هم عوض می کردیم. به این ترتیب اعتصاب کارگران با تحمیل بخشی از خواستها به کارفرما با پیروزی تمام میشود.

ما آنها را وادار کردیم که بگویند و بنویسند که دیگر کارفرما نمیتواند سرخود کارگر اخراج کند، که مدت زمان قرارداد را تا 6 ماه افزایش میدهد، حقوق ماه قبل را فوری میدهد و به دیگر خواستهای ما رسیدگی کرده و فوری جواب میدهد. ما نتوانستیم همکارانمان را به سر کار برگردانیم اما به جای یک ماه و خرده ای که پیشنهاد کارفرما بود، 3 ماه

حقوق برای هر سال سنوات خدمت را بدست آوردیم. اما هنوز جایشان در میان ما خالی است.

ما میدانیم همینقدر خواستهای که به رسمیت شناخته شده باز تنها ضامن اینکه همین خواستهای حداقل اجرا شود اتحاد ما و اعتصاب است!

به نتیجه رساندن تمام مطالبات ما در گرو این بود که کارگران در سراسر ایران به اعتصاب ما بپیوندند. اگر این کار میشد ما لغو کامل قانون ضدکارگری کار قراردادی موقت را به آنها تحمیل میکردیم.

در اینجا لازم است از همه حمایتهای مردم و کارگران سنج و دیگر جاهای ایران و پشتیبانهای جهانی کارگری که اگر چه دیر رسیدند، تشکر کنیم. ما برای اینکه مطالباتمان را به نتیجه کامل و بهتری برسانیم نیاز به حمایت همه جانبه تمام اتحادیه ها و فعالین کارگری و کارگران کارخانه های همسایه و... داشتیم و هنوز هم به این پشتیبانها نیاز داریم.

این پشتیبانها تنها گوشه ای از شکوه و ابهت قدرت اتحاد و همبستگی کارگران را به نمایش گذاشته است.

زیباترین درود ها نثاران باد زنده باد اعتصاب
پیشن حکمت - ایران - سنج
binesh_hekmat@yahoo.com
۱۹ دی ماه ۸۲

گزارش آخرین تحولات اعتصاب کارگران نساجی کردستان

کارگران نساجی کردستان در شهر سنج برای

چهارمین بار دست به اعتصاب زده اند.

ندانند. الان از شروع اعتصاب که در تاریخ ۲/۱۰/۸۳ شروع شده است ۱۴ روز میگذرد. و کارگران تا رسیدن به خواسته های خود به اعتصاب ادامه میدهند. ۶ نفر کارگری که اخراج شده اند در یک چادر که جلوی درب کارخانه بر پا کرده اند میخوانند و تا بازگشت به سر کار خود به اعتصاب ادامه میدهند و از درون چادر تکان نخوانند خورد و احتمالا اگر به خواسته های آنها مبنی بر بازگشت به سر کار و دیگر مزایای قانونی آنها رسیدگی فوری نشود خانواده هایشان هم به این اعتصاب میبویزند. مدیران کارخانه هم ترسیده اند و دست به دامن مزدوران اداره اطلاعات و استانداری و اداره کار و دیگر مراکز دولتی شده اند تا به این اغتشاش به قول خودشان پایان دهند. در کمیسیونی که به نام کمیسیون کارگری در محل استانداری سنج تشکیل شد مسئولین امنیتی رژیم آقای "شیث

آنان هر بار به شیوه ای و با ترفندی از جانب هیات مدیره کارخانه مواجه شده اند. بار اول ۷۵ نفر از کارگران را اخراج کردند و با دادن اندک حقوقی آنها را از سر کار بیرون کردند. برای بار دوم ۶۵ نفر دیگر از سر کار اخراج کردند. این بار هم ۶ نفر دیگر از کارگران را اخراج کرده اند آنان هر بار با مقاومت و اعتصاب کارگران مواجه شده اند و قول داده اند که کارگران اخراجی را بر سر کار میگردانند ولی به هیچ کدام از قول و قرارهای خود عمل نکرده اند و هیات مدیره کارخانه تهدید کرده است که تا پایان سال تمامی کارگران را اخراج خواهد کرد. کارگران حالا فهمیده اند که نمیشود به مدیران و کارفرمایان کارخانه اعتماد کرد و باید فقط به نیروی مبارزه و اتحاد سراسری کارگران اتکا کرد. و برای بدست آوردن تمامی خواسته های خود راهی بجز اعتصاب و اعتراض به وضع موجود

منتشر شده است:

امانی"، یکی از نمایندگان کارگران. را تهدید کردند که اگر به اعتصاب پایان ندهد و مسولیت این اعتصاب را بعهده نکیرد کشت و کشتار راه میافتد و او را تهدید به محاکمه کرده اند. تا حالا هم او را یک بار به پاسگاه نیروی انتظامی و یک بار به دادگاه احضار کرده اند. همچنین آنان از کارگران خواسته اند که علیه شیث امانی شکایت کنند که او آنها را مجبور به اعتصاب کرده است و گرنه ما راضی به اعتصاب نبودیم... که این مسئله با مقاومت کارگران مواجه شده و کارگران در پاسخ گفته اند که اگر یکی از کارگران را بازداشت کنید به شدت عکس العمل نشان خواهیم داد و با تمامی خانواده هایمان در جلوی درب استانداری اعتصاب خواهیم کرد. قرار است که فردا جلسه ای با شرکت مسولین استانداری و اطلاعات و اداره کار و اعضای هیات مدیره کارخانه و نمایندگان کارگران در محل استانداری در سنج تشکیل شود تا در مورد خواستهای کارگران تصمیم گیری شود.
آراه فرودتن
۱۴ دیماه ۸۲

کمیته کارگری کارخانجات تولیدی تهران:

از حرکت خردمندانه کارگران نساجی کردستان حمایت میکنیم!

بر حق همکارانمان، دوستان نساجی کردستان را به تشکیل کمیته کارگری فرا میخوانیم. این کمیته کارگری در آینده میتواند بعنوان تشکل پایدار و ثابت کارگران آن واحد تولیدی اعتراضات و مطالبات کارگران را سازماندهی و رهبری کند.

کمیته کارگری کارخانجات تولیدی تهران
۱۳۸۳-۱۰-۹

komitehye_toliditehran@yahoo.com

کارگران نساجی کردستان، در اعتصاب اخیر خود خواسته ها و مطالباتی را طرح نمودند که مطالبات مشترک طبقه کارگر ایران است. امید است در آینده این حرکت خردمندانه از کردستان فراتر رود و

ما شاهد بروز چنین تحرکاتی در مناطق و استانهای کشور باشیم. با توجه به شرایط فعلی و انسجام مستحکم کارگران نساجی کردستان ما کارگران کارخانجات تولیدی تهران، ضمن حمایت از خواسته های

۲۵۰ نفر از کارگران و مردم مبارز سقز از کارگران نساجی سندج حمایت کردند!

خود را از اعتصاب کارگران سندج اعلام و به اخراج این کارگران اعتراض کرده اند. طبق اطلاع هیئتی به نمایندگی از طرف امضاء کنندگان، به سندج رفته و ضمن حمایت از اعتصاب کارگران نساجی، طومار حمایتی خود را مستقیماً تحویل کارگران داده اند. همچنین بر مبنای اخباری که بدست ما رسید این طومار برای مسئولین دولتی ارسال خواهد شد.

کمیته سقز حزب کمونیست کارگری ایران-حکمتیست قدردانی از حرکت کارگران و مردم مبارز سقز، مردم شهر را به ادامه پشتیبانی و دفاع از کارگران اعتصابی به هر شیوه که مناسب میدانند و تا رسیدن به خواسته هایشان فرامیخواند.

کمیته سقز حزب کمونیست کارگری ایران-حکمتیست
۱۴ دیماه ۱۳۸۳
۳ ژانویه ۲۰۰۵
تلفن: ۰۰۴۶۷۰۷۴۸۵۷۵۴
درس ای میل:
khaledhaji@yahoo.com

اطلاعیه شماره ۲۱ کمیته سقز حزب کمونیست کارگری-حکمتیست

طبق اطلاعیه های کمیته سندج ۴۲۰ نفر از کارگران نساجی کردستان در اعتراض به اخراج همکارانشان و برای رسیدن به خواسته های خود از تاریخ دوم دیماه ۱۳۸۳ دست به اعتصاب زده اند. کارگران از جمله خواهان بازگشت همکاران اخراجی، دادن یک وعده غذایی گرم، لغو قراردادهای موقت، تامین امکانات بهداشتی و پرداخت هزینه درمانی کارگرانی که به دلیل آلودگی محیط کار دچار بیماری شده اند هستند. اعتصاب این کارگران تا حال چه در داخل و چه در خارج کشور با حمایت وسیع کارگران و مردم آزادیخواه روبرو شده است.

در شهر سقز بیش از ۲۵۰ نفر از کارگران بخشهای مختلف از جمله خیابانهای سقز، شهرک صنعتی قهر آباد، کارگران بیکار و جمعهای از دانشجویان و مردم آزادیخواه، طی طوماری حمایت

مردم مبارز کامیاران از کارگران نساجی سندج دفاع کردند!

نفر از همکارانشان جهت حمایت از کارگران نساجی عازم سندج شدند

کمیته کامیاران حزب کمونیست کارگری ایران-حکمتیست قدردانی از اقدام مردم مبارز کامیاران، کارگران و مردم این شهر را به ادامه حمایت و پشتیبانی خود از کارگران نساجی به هر شیوه ای که خود مناسب میدانند فرامیخواند

کمیته کامیاران حزب کمونیست کارگری ایران-حکمتیست

۱۷ دیماه ۱۳۸۳- ۶ ژانویه ۲۰۰۵

تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۹۲۸۳۱۳۷۸
درس مایل:
ibrahimshirvane@yahoo.no

اطلاعیه کمیته کامیاران حزب کمونیست کارگری ایران-حکمتیست

کارگران و مردم مبارز کامیاران طی طوماری که به امضای ۱۵۵ نفر رسیده است، از اعتصاب کارگران نساجی سندج دفاع کردند در طومار مردم مبارز کامیاران که به امضای تعدادی از مراکز کارگری از جمله سد گاوشان، کارگران خیابان، کارگران بیمارستان، کارگران ماسه شویی و تعدادی از مردم شهر رسیده،

اشاره شده که کارگران نساجی سندج خواسته های کاملاً بر حق دارند و دولت و کارفرما باید به خواسته های آنان جواب مثبت بدهند لازم به توضیح است که چند روز پیش نیز جمعی از کارگران کامیاران به نمایندگی از جانب دهها

پیام همبستگی و حمایت نمایندگی فدراسیون شوراها و اتحادیه های کارگران عراق در خارج کشور (FWCUI) از اعتصاب کارگران نساجی کردستان

متن انگلیسی پیام

Federation of Workers' Councils and Unions in Iraq- FWCUI

FWCUI-Rep. Abroad, P.B 8553, 3001 Bern, Switzerland, Tel.0041 78 882 55 89, www.uuiraq.org info@uuiraq.org

Solidarity Message from FWCUI to the strike of Textile Workers in the city of Sanandaj, Kurdistan - Iran

According to a letter written by Mr. Mozafar Mohamadi from Worker Communist Party of Iran-Hikmatist, more than 400 Textile Workers in the city of Sanandaj have started a strike action against wide-scale dismissals and for achievement of their demands which are ; hygienic workplace, prevention of work-related illnesses and access to medical treatment for workers fallen ill due to work conditions. Presently over half of the workers suffer from back complaints and ear and lung diseases. The employers have, however, responded with the threat of sacking the entire workforce. They have also involved the state security forces, seeking the arrest of the three members of workers' delegation - Farshid Beheshtizad, Shis Amani and Hadi Zarei. The employers have also refused to pay workers' last month wages in order to put pressure on them to cease their protests.

We in FWCUI declare our solidarity with our class comrades of textile factory in Sanandaj and their demands. We condemn strongly the aggressive policies of the employee to attack the workers and their leaders and we condemn security forces of Islamic republic in Iran to attack the strike of workers in Sanandaj.

We appeal to Labour Unions worldwide to support the demands and strike action of textile workers in Sanandaj -Iran.

Aso Jabbar

Representative abroad of Federation of Workers Council s and Unions in Iraq- FWCUI
05.01.2005

پیام همبستگی از FWCUI به اعتصاب کارگران نساجی کردستان- سندج بدنبال گسترش حمایت های بین المللی از اعتصاب کارگران نساجی کردستان نمایندگی فدراسیون شوراها و اتحادیه های کارگران عراق در خارج کشور (FWCUI) در پیامی حمایت و پشتیبانی فدراسیون را از اعتصاب کارگران نساجی کردستان اعلام کرد

در بخشی از این پیام آمده است: ما در FWCUI همبستگی خود را با رفقای هم طبقه ای مان در کارخانه نساجی سندج و خواسته ها و مطالباتشان اعلام میداریم ما تعرض کارفرما را به حقوق کارگران و تعرض و تهدید نیروهای امنیتی جمهوری اسلامی به کارگران اعتصابی و نمایندگانشان در سندج را قویاً محکوم میکنیم ما از اتحادیه های کارگری جهان میخواهیم که از مطالبات و اعتصاب کارگران نساجی کردستان، حمایت و پشتیبانی نمایند

**آثار منصور
حکمت را
بخوانید!**

www.m-hekmat.com

President M. Khatami
Khatami@President.Ir
Theran, IRAN.

متن انگلیسی نامه (Terje Nustad) دبیر فدراسیون کارگران نفت نروژ به
خاتمی در رابطه با اعتصاب کارگران نساجی کردستان سندج

Stavanger, 06.01.05

Appeal Concerning actions against textile workers

Mr President, The Federation of Oil Workers Unions in Norway, OFS, representing 5 500 oil workers, who also are a member of International Energy and Miners Organisation, OIEM located in Paris, organising more than 4 million energy workers, has been informed about the strike amongst the textile workers in the city Sanandaj Kurdistan. The Iranian authorities are now trying to break the strike by threats of custody, dismiss and no salaries are paid.

OFS will hereby express our strongest protest against all actions against the striking workers and their shop stewards. The Islamic governments anti-labour policies are not only an attack on the workers in Iran, but also an attack on workers all over the world. This is also an attack on human rights, such as freedom of speech and the right to organise and to establish independent unions.

OFS look upon this workers initiative as viable and essential. They don't want to passively observe the Iranian peoples loss of basic human rights and working conditions. We therefore want to express our strong support, not only to the striking the textile workers, but also to all Iranian workers that are fighting against such suppression. We urge you, as the President of the Republic of Iran to listen to the workers demands, respect their rights and take all necessary steps to provide such anti-labour policies in the future.

OFS will appeal to The Islamic Republic of Iran to respect the Human Rights and to release all arrested political prisoners in The Islamic Republic of Iran. Thank you.

The Federation of Oil Workers Trade Unions in Norway OFS Terje Nustad President

متن انگلیسی نامه مظفر محمدی دبیر کمیته سندج حزب کمونیست
کارگری ایران حکمتیست به:
تشکل ها و اتحادیه های کارگری،
سازمانها و شخصیتهای مترقی و انساندوست

۷ ژانویه ۲۰۰۵

به فدراسیون اتحادیه های کارگری نفت
نروژ و اتحادیه کارگران ساختمانی فنلاند

To: All labour organisations
Trade unions
Progressive and humanitarian organisations and personalities

Dear friends and colleagues

I write with regard to the industrial action of over 400 textile factory workers in the city of Sanandaj, Kurdistan, Iran. They went on strike 10 days ago.

The textile workers took action in protest against wide-scale dismissals and for attainment of such demands as hygienic workplace, prevention of work-related illnesses and access to medical treatment for workers fallen ill due to work conditions. Presently over half of the workers suffer from back complaints and ear and lung diseases.

The employers have, however, responded with the threat of sacking the entire workforce. They have also involved the state security forces, seeking the arrest of the three members of workers' delegation - Farshid Beheshtizad, Shis Amani and Hadi Zarei.

The employers have also refused to pay workers' last month wages in order to put pressure on them to cease their protests.

The striking textile workers need your moral and material support. Please support their action in any way possible. The Islamic authorities should not be allowed to treat workers and deny their most basic rights. Express your solidarity. Write to the Islamic Republic authorities in support of textile workers and call for the recognition of the internationally recognised workers' rights.

With regards

Mozafar Mohamadi
mozafar_mohammadi@yahoo.com
Tel- 0046762258028

رفقا و دوستان!
با احترام
نامه های شما به خاتمی رییس
جمهور ایران در اعتراض به تعرض
دولت به حقوق کارگران ایران و
حمایت از اعتصاب کارگران
نساجی کردستان - سنندج،
موجب خوشحالی کارگران و
دلگرمی آنان شد
اعتصاب کارگران نساجی دیروز
پایان یافت و کارگران به بعضی از
خواستههایشان دست یافتند این
موفقیت در نتیجه پایداری خود
کارگران و حمایتهای کارگری و
مردم و همبستگی بین المللی
کارگری از جمله حمایت قاطعانه
شما به دست آمد گفته فدراسیون
اتحادیه های کارگری نروژ مبنی
بر اینکه، حمله به حقوق کارگران
ایران حمله به حقوق کارگران و
حقوق بشر در جهان است، بیانی
محکم و حاکی از همبستگی با
شکوه طبقاتی کارگران در جهان

درد بر شما

زنده باد همبستگی
بین المللی کارگری

مظفر محمدی

عضو دفتر سیاسی و دبیر کمیته
کشور حزب کمونیست کارگری
ایران- حکمتیست

نامه دبیرکل کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد در حمایت از کارگران نساجی سنندج

(ICFTU) یونیوسیه همبستگی

خود را با کارگران اعتصابی در کارخانه نساجی کردستان اعلام می کند

ما مطلع هستیم که اعتصاب در ۲۲ دسامبر ۲۰۰۴ آغاز شده است، و کارگران این کارخانه برای چندین بار در دو ماه گذشته اعتصاب کرده اند اعتصاب کنونی در اعتراض به اخراج کارگران قدیمتر و جابجایی کارگران با

یکشنبه ۲۰ دی ۱۳۸۳ - ۹ ژانویه ۲۰۰۴

بنا به گزارش "اتحاد بین المللی در حمایت از کارگران ایران"، کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری در نامه ای خطاب به کمیته حمایت از کارگران اعتصابی سنندج، پشتیبانی خود را این تظاهرات اعلام کرد. در این نامه آمده است: کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های آزاد کارگری

نامه حمایت برهان دیوارگر عضو سندیکای

کارگران خباز شهر سقز و حومه

از کارگران نساجی کردستان

به کارگران نساجیهای کردستان

خیر آبادی ۲- شهرام چناره ۳- محمد کاکای ۴- بیدالله جعفری ۵- زاهد نصیری که از سوی کارفرما قرارداد آنها تمدید نشده بود و تهدید به اخراج شده اند مدت ۳ روز است که دست به اعتصاب زده اند این چهارمین بار است که کارگران این کارخانه در مدت ۶ ماه گذشته اعتصاب می کنند و حتی برای رسیدن به خواسته های

چهارشنبه ۲/۱۰/۱۳۸۳ / تعداد ۴۲۰ نفر از کارگران کارخانه نساجی کردستان در شهر سنندج در اعتراض به اخراج ۵ نفر از کارگران کارخانه نساجی کردستان به نامهای ۱- علی

کارگران قراردادی که از قوانین حمایتی کار برخوردار نیستند صورت گرفته است. از این گذشته، به کارگران بیکار شده تنها غرامت ناچیزی پیشنهاد شده و کارفرما در سال گذشته ۱۷۵ کارگر را اخراج کرده است.

کنفدراسیون جهانی اتحادیه های آزاد کارگری از مطالبات کارگران اعتصابی برای قراردادهای مناسب کار و محکومیت قراردادهای موقت که وسیله ایست جهت محروم نمودن کارگران از شرایط مناسب کار حمایت می کند. آئی سی اف تی یو پیش از این در

خود دست به اعتصاب زده اند کارگران تهدید کرده اند که تا رسیدن به خواسته هایشان به اعتصاب خود ادامه میدهند و کارگران اخذی هم باید به سر کار باز گردند این کارگران در اعتصابات گذشته شان هم که تهدید به اخراج دسته جمعی شده بودند خواسته ای غیر از این که به سر کار باز گردند نداشتند کارخانه نساجی کردستان به مدد فروش نیروی کار کارگران تا حالا ۳ بار به عنوان کارخانه نمونه کشور برگزیده شده است ولی حالا کارفرما با پشتیبانی قانون کار و دولت کارگران را اخراج می نماید این

تاریخ ۲۹ نوامبر ۲۰۰۴ اعتراض خود را به دولت ایران علیه طرح خروج کارگران موقت از شمول قانون کار اعلام کرده است.

ما همچنین طی اعتصاب قبلی شما که تاریخ ۳ نوامبر ۲۰۰۴ خاتمه یافت بنمایندهای از کارگران کارخانه نساجی کردستان به دولت ایران شکایت نمودیم در آن زمان، نیروهای امنیتی با به محاصره در آوردن کارخانه تنش نالازم ایجاد نموده بودند بنابراین ما نگران بکارگیری دوباره نیروهای امنیتی هستیم همانطور که به نمایندگی از کارگران اعتصابی نساجی

جانب برهان دیوارگر عضو سندیکای کارگران خباز شهر سقز و حومه حمایت و همبستگی خود را از اعتراض و اعتصاب کارگران نساجی کردستان برای تامین حقوق خود اعلام مینمایم و بعنوان یک کارگر اخراجی و بیکار هر گونه اخراج و تعرض به صفوف کارگران محکوم و ضد انسانی می دانم و از تمامی نهادهای بین المللی و مدافع حقوق بشر و اتحادیه های کارگری و تمامی انسانهای آزادیخواه میخوایم که از اعتراض و اعتصاب کارگران نساجی کردستان برای دستیابی به مطالباتشان پشتیبانی

کردستان در شکایت قبلیمان به دولت ایران نوشتیم، دولت کارفرمایان اگر می خواهند از تنش اجتماعی اجتناب کنند مستلزم هستند که به شکایات کارگران رسیدگی نمایند

آئی سی اف تی یو این اعتصاب را از نزدیک دنبال خواهد کرد و ممنون خواهیم شد چنانچه اوضاع وخیم گردد و احیاناً خشونت علیه کارگران اعتصابی بکار گرفته شود ما را در جریان قرار دهید

ارادتمند شما،

گای رایدنر، دبیر کل

حمایت کنند و به این عمل ضد انسانی و ضد کارگری کارفرمایان که اخراج وی حرمی به کارگران را با حمایت قانون کار در ایران نهادینه کرده اند اعتراض نمایند:

با سپاس فراوان

برهان دیوارگر

عضو سندیکای کارگران

خباز شهر سقز و حومه

تاریخ ۲/۱۰/۱۳۸۳

نامه پشتیبانی از کارگران نساجی در سنندج:

محمود صالحی، محمد عبدی پور و جلال حسینی کارگران اخراجی نانوائی سقز

(۱/۱۰/۸۳) ۶ نفر از کارگران را بنام های (۱) زاهد نصیری ۲- علی خیرآبادی ۳- محمد کاکای ۴- جبار محمدی ۵- شهرام چناره و ۶- حبیب الله جعفر رشتی) را از کار اخراج کرد. این عمل کارفرما بلافاصله مورد اعتراض کارگران شاغل قرار گرفت که در نوع خود در جنبش کارگری ایران طی دو دهه گذشته بی نظیر است. بیش از چهارصد کارگر کارخانه نساجی برای حمایت از همکاران اخراجی خود دست از کار کشیده و چرخهای تولید را برای بار سوم از حرکت انداختند و خواسته های زیر را مطرح کردند:

- ۱- اخراج کارگران سریعاً باید متوقف گردد و کارگران اخراجی بر سرکارهایشان بازگردند
- ۲- لغو کامل قرارداد موقت کار ۳- فراهم کردن محیط کسالت بهداشتی برای کارگران
- ۴- سرویس و سالتن بهداشتی و یک وعده غذای گرم ۵- اصلاح قوانین ضد کارگری کمیته انضباطی کارخانه ۶- اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل ۷- احترام گذاشتن به شخصیت کارگران در محیط کار.

ما «کمیته حمایت از کارگران بیکار و اخراجی در شهرستان سقز» ضمن حمایت از کارگران مبارز و از جان گذشته نساجی سنندج و خواسته های برحق شان که اکنون پنج روز است در اعتصاب به سر میبرند، تمام فعالین و طرفداران طبقه کارگر را به حمایت و پشتیبانی فعال از آنان فرامیخوانیم. پیروزی در این مبارزه از آن کل طبقه کارگر و شرکت و حمایت از آن طبقه طبقاتی همه ماست.

محمود صالحی (کارگر اخراجی نانوا)، محمد عبدی پور (کارگر اخراجی نانوا)، جلال حسینی (کارگر اخراجی نانوا).

سقز

۱۳۸۳/۱۰/۶

حمایت از کارگران نساجی یک وظیفه است!

طبقه کارگر ایران امروز در دشوارترین دوران حیات خود بسر می برد. بیکاری، فقر، هزینه های سرسام آفرینندگی، اخراج های مکرر، دستمزدهای کم، ندادن حقوق معوقه و بستن قرارداد های سفید، هر روزه دامنه وسیع تری به خود می گیرد. علیرغم همه این دشواریها، کارگران در مقابل تعرضات و فشارهای سرمایه داران سرتعظیم فرود نیامورده و ایستادگی و مقاومت می کنند و پا به هر شکلی که ممکن باشد برای گرفتن حقوق خود، مبارزه و جانفشانی می کنند.

بعد از اول ماه مه سقز در اردیبهشت امسال که جنبش کارگری ایران را بطور گسترده ای در داخل و خارج کشور مطرح و انعکاس و تأثیرات آن کساکان پا برجا است، در آبان ماه نیز یک رویداد مهم دیگر در جنبش کارگری کردستان اتفاق افتاد که جنبش کارگری ایران را چند قدم دیگر در مبارزه علیه نظام سرمایه داری به جلو سوق داد. این رویداد مهم، تحصن و اعتصاب غذای کارگران نساجی کردستان در دفاع از حق مشروع خود و در مقابل تعرض کارفرما به آنان بود. سرانجام مبارزه متحدانه کارگران در در نوبت جداگانه و به فاصله یک ماه، کارفرما را ناچار به عقب نشینی و کارگران اکثر خواسته ها و مطالبات خود را به دست آوردند. پیروزی کارگران نساجی سنندج، نقطه درخشان دیگری در جنبش کارگری ایران در شرایط بحرانی کنونی و تعرض روزانه سرمایه داران و کارفرمایان به کارگران بود. مبارزه و پیروزی کارگران نساجی کلیه دست اندرکاران و حامیان سرمایه داری و کسانی را که هر روزه بر طبل می کوبند که در کردستان کارگر وجود ندارد، را سرسایم کرده. کارگران به کارفرمایان و حامیان آنها قبولانند که هر زمان و در هر مکانی که اراده کنند، قادرند چرخ های تولید را از حرکت بازدارند.

بعد از پیروزی کارگران نساجی در نوبت جداگانه و به فاصله کوتاهی، کارفرما برای زهر چشم گرفتن از کارگران و خنثی کردن درسهای آن دو پیروزی، در تاریخ

مسین مرادبیگی

کارگر متحد، کارگر همبسته!

اعتصاب کارگران نساجی سنندج با موفقیت به پایان رسید. این پیروزی محصول مبارزه خستگی ناپذیر ۱۶ روزه کارگران نساجی سنندج و اساسا اتحاد و همبستگی سفت و سختی بود که میان کارگران این کارخانه وجود داشت. در کنار آن حمایت و پشتیبانی گرم بخشهایی از کارگران و مردم سنندج، کارگران و مردم شهرهای سقز و کامیاران، تهران و دیگر نقاط ایران و همراه آن فشار اتحادیه های کارگری در خارج کشور به جمهوری اسلامی، پیروزی این اعتصاب را ممکن کرد. این موفقیت را به کارگران سنندج، به مردم مبارز سنندج، به همه کارگران و مردم آزاده ای که از کارگران نساجی سنندج حمایت و پشتیبانی کردند، تبریک میگویم. پیروزی این اعتصاب فراتر از خواستهای آن بود، هم در بعد سراسری و هم در بعد کارگری. طبعاً پیروزی این اعتصاب و هر اعتصابی بدون رسیدن کارگران به بخشهایی از خواستها و مطالباتشان معنی ندارد، این اعتصاب از این جنبه نیز یک پیروزی بود، اما تجارب آن فراتر از خود

دست آورد مقطعی آن بود و میتواند از آن نیز فراتر رود. این همبستگی و اتحاد کارگری و مردمی جلوه ای بود از حضور صف چپ و رادیکال جامعه در شرایطی که ناسیونالیسم کرد و حزب دمکرات در کردستان ایران با بلند کردن پرچم فدرالیسم خواب سناریوی سیاه و پاکسازی قومی و پایبای آن اپوزیسیون راست جامعه نیز با طرح "فراندم" قانون اساسی دارند نقشه عراقیزه کردن ایران و از هم پاشاندن شیرازه مدنی جامعه را تدارک می بینند. سرنگونی جمهوری اسلامی توسط این صف رادیکال و سرنگونی طلب جامعه، تنها راه ممانعت از خواب و خیالهای ارتجاعی اینها برای از هم پاشاندن شیرازه مدنی جامعه است.

بگذارد، جلو در بیمارستانی که در آن کار میکند، بیکت بگذارد، کارگران بخشهای دیگر را به حمایت از خود فراخواند، باید به میان مردم برود و برای مردم توضیح دهد که چرا اعتصاب کرده است، حمایت و همبستگی مردم را خواستار شود، و از این طریق دولت و کارفرما را مجبور به مذاکره و قبول خواستهای خود کند. رهبران و فعالین کارگری چه آنها که در حال اعتصاب اند و چه آنها که در حال اعتصاب نیستند، لازم است حمایت و پشتیبانی دیگر کارگران را رسماً خواستار شوند. لازم است مستقیماً به اتحادیه های کارگری در خارج کشور نامه بنویسند و از آنان بخواهند که بمنظور حمایت و پشتیبانی از کارگران اعتصابی، جمهوری اسلامی را تحت فشار قرار دهند. کارگر و "فعال" کارگری که دلش خوش است دستش را بکلاه خودش گرفته است، حمایت خود را از کارگران در حال اعتصاب دریغ میکند، هم از نظر منافع دراز مدت خود و هم از نظر منافع طبقاتی خود سخت در اشتباه است. اعتصاب کارگران نساجی سنندج کارآئی و برائی وحدت و همبستگی و رزمندگی طبقه کارگر را در دفاع از حقوق خود، در پس زدن یورش جمهوری اسلامی به معیشت خود و

در بعد کارگری، این اعتصاب یکبار دیگر ثابت کرد که نه تنها حکومت وحشی اسلامی بلکه هیچ دولت و کارفرمایی حاضر به مذاکره با کارگری نخواهد بود که بجای اتحاد و نیروی همبسته و رزمنده خود دست به دامان فلان مامور دولت و بدمان فلان کارگر و شوراهای اسلامی میشود، نشان داد که زبان خوش و قربان و صدقه دولت و کارفرما رفتن هیچ دولت و کارفرمایی را پشت میز مذاکره نمیکشاند. این را ما دهها بار که کارگران و فعالین کارگری راه "قانونی" در پیش گرفتند و استقلال خود را در برابر خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار از دست دادند، دیدیم و شاهد بوده ایم و دهها بار نیز به کارگران و رهبران و فعالین کارگری گفته ایم که این کار را نکنند، که بیهوده است، که بی نتیجه است. اعتصاب کارگران نساجی سنندج یک بار دیگر اثبات کرد که جمهوری اسلامی و کارفرمایان را تنها با اتحاد و همبستگی و رزمندگی خود کارگران میتوان وادار به مذاکره و تحمیل خواستهای خود کرد. کارگر اعتصابی به جای مراجعه به فلان اداره جمهوری اسلامی، باید دم در کارخانه و یا محل کار خود پیکت

در صورت جلب حمایت کارگری و مردمی چه در داخل و چه در خارج کشور، نشان داد. اگر رژیم اسلامی سرمایه و کارفرما در مقابل کارگران نساجی سنندج کاملاً عقب نشینی نکرده باشند که ظاهراً نکرده اند، کارگران مبارز نساجی سنندج دور دیگری از دست و پنجه نرم کردن با جمهوری اسلامی و کارفرما را دیر یا زود در پیش دارند که باید برای به پیروزی رساندن آن از هم اکنون آماده بود. درهرحال، تجربه اعتصاب کارگران سنندج نشان داد که مبارزه و اعتصاب و تحصن وقتی به ثمر می نشیند که کارگران ایران به این سطح از اتحاد و همبستگی که لازمه پیشبرد مبارزه طبقه کارگر علیه جمهوری اسلامی و کارفرماست، وارد شوند. و تنها در چنین حالتی است که جمهوری اسلامی و کارفرما را وادار میکنند که به مذاکره تن بدهند و در مقابل کارگران رسماً عقب نشینی کنند. کارگران تنها با مبارزه مستقل خود، با نیروی اتحاد و با همبستگی و رزمندگی خود و از طریق فراتر بردن مبارزه خود از محدوده کارخانه و محل است که میتوانند حق و حقوق خود را از دولت و کارفرما بگیرند.

حسین مرادبیگی (حمه سور)
۱۰ ژانویه ۲۰۰۵

مظفر ممدی

درسهای یک اعتصاب

اعتصاب بیش از دو هفتگی کارگران نساجی کردستان در شهر سنندج از زوایای گوناگون قابل ارزیابی و بررسی است و این در وهله اول برای خود کارگران نساجی اهمیت دارد که پس از طی روزهای سخت اعتصاب بنشینند و با نگاهی به پشت سر، تجارب یک مبارزه سخت و نسبتاً طولانی را مورد بررسی قرار داده و دستاوردهایش را سبک سنگین کنند و بخصوص شاخصهای تضمین اجرای این دستاوردها و حفظ آن را جلو روی خود بگذارند و بعنوان یک موضوع کماکان باز نگاهش کنند

شروع اعتصاب

با اعلام اخراج ۶ نفر از کارگران نساجی کردستان، کارگران نساجی دست از کار کشیدند با اطلاع یابی دیگر شیفتهای کار، هر کدام در نوبت خود در سالن کارخانه به جای کار کردن به تحصن نشستند از همان آغاز اعتصاب کارفرما تمایل خود را به بازگرداندن کارگران نشان میدهد به شرطی

اجرای کامل طرح طبقه بندی مشاغل احترام گذاشتن به حرمت و شخصیت کارگر در محیط کار با اعلام این خواستها مبارزه و کشمکش کارگران با کارفرما وارد فاز جدیدی میشود از این بعد علاوه بر مدیریت، نهادهای دولتی محلی از قبیل اداره کار و استانداری و اطلاعات رژیم نیز وارد معرکه میشوند تا به قول خودشان آشوب را بخوابانند اولین اقدام مشترک آنها جلوگیری از شیوع خبر از طریق مدیا و ممنوع کردن پخش خیراعتصاب کارگران نساجی است همزمان کارفرما و نهادهای دولت در مقابل خواست کارگران سکوت و بی اعتنائی میکنند اما این سکوت را تداوم اعتصاب کارگران و پافشاری بر خواستهایشان میشکند روزنامه نگاران محلی با نمایندگان کارگران مصاحبه کرده و خبراعتصاب

که کارگران اعتصاب نکنند اما کارگران که کارد به استخوانشان رسیده و با شگردهای کارفرما و وعده های او آشنا هستند، اعلام میکنند که علاوه بر بازگشت کارگران اخراجی به سر کار، خواستهای دیگر هم دارند و تنها اجرای آنها تضمین میکند که فردا و آخر هر ماه و یا ۸۹ روز و پایان قرارداد موقت این بلا سر بخش دیگری از کارگران نیاید کارگران تا کنون شاهد چند فقره اخراج همکاران خود بوده اند

خواستهای کارگران

بازگشت به کار ۶ کارگر اخراجی و توقف اخراج لغو کامل قرارداد کار موقت فراهم کردن محیط کاری کاملاً بهداشتی و ایمن ایجاد سلف سرویس، سالن غذاخوری بهداشتی و دادن یک وعده غذای گرم لغو قوانین کمیته انضباطی

کارگران پخش میشود **توطئه های کارفرما و حامیان** نجفی مدیرعامل و هیاتانی از مسوولین نساجی از تهران به سنندج میآیند اولین اقدام آنها جدا کردن تعدادی از کارگران است که از آغاز تحت عنوان جانباز و بسیج استخدام شده اند کارفرما فکر میکند با نصیحت و وعده و تطمیع میتواند این بخش را از کارگران اعتصابی جدا کرده و به این ترتیب بین کارگران تفرقه ایجاد کند اما کارگران زیر بار نمیروند و به میان همکاران اعتصابی خود باز میگردند به دنبال آن، فشار پلیسی بر نمایندگان کارگران بخصوص رییس شورای کارخانه به نام آقای شیت امانی را شروع میکنند بارها او را به اطلاعات میبرند و تهدید میکنند او را عامل آشوب و کار او را سیاسی و در ارتباط با اپوزیسیون قلمداد میکنند همچنین

به همین اتهام او را به دادگاه احضار میکنند ماموران و دستگاههای دولتی از او میخواهند که طی اطلاعیه ای ختم اعتصاب را اعلام و از کارگران بخواهد که به سرکار برگردند این فشار و تهدید و اتهامات نیز با دخالت کارگران اعتصابی و پشتیبانی دستجمعی از نمایندگان خنثی میشود مدیریت و اطلاعات حتی کارگران را تحت فشار میگذارند که نمایندگانشان را مسبب اعتصاب بدانند و بر سر کار برگردند که جواب دندان شکن میباشوند همچنین مدیریت و دولتتها برای مدتی گرمای سالن محل تحصن کارگران را قطع میکنند و کارگران تهدید میکنند که در صورت ادامه این عمل غیرانسانی، اطلاعاتی مدیریت کارخانه را اشغال خواهند کرد

در تداوم اعتصاب و به تدریج بخشهای فنی و خدمات و دیگر پرسنل کارخانه به اعتصاب کارگران میپیوندند و از جمله ۶ کارگر اخراجی در جلو کارخانه چادر زده و به تحصن مینشینند آنها با روشن کردن آتش خود را گرم میکنند

حمایت کارگران و مردم

اعتصاب کارگران نساجی با سمپاتی مردم شهر سهندج روبروشد کارگران دیگر بخشهای کارگری از جمله کارگران شاهو، کارگران آلنیموم کار، مردم در محلات و جوانان در دانشگاه و فرهنگیان و دیگر اقشار مردم حمایت خود را با نوشتن تومار و دیدار با کارگران و خانواده هایشان اعلام میکنند در همین روزها پیام حمایت بخشهایی از کارگران و مردم سقز طی توماری و از طریق هیاتی اعزامی از شهر سقز به کارگران اعتصابی میرسد

در روزهای پایانی هفته دوم اعتصاب، نامه های حمایت بین المللی کارگری نیز میرسد در میان این پیامها، نامه فدراسیون اتحادیه های کارگری نفت و انرژی و معادن نروژ با بیش از ۴ میلیون عضو در سطح اروپا خصلت نما است، این فدراسیون در نامه ای خطاب به خاتمی رییس جمهوری ایران میگوید: «حمله شما به کارگران ایران حمله به کل طبقه کارگر جهانی و حقوق بشر است ما از شما میخواهیم که به

حقوق کارگران احترام بگذارید و به خواسته های کارگران نساجی کردستان را پاسخ دهید...

مدیریت، کارگران را به اخراج دستجمعی تهدید میکند

پس از اینکه تهیدات و فشارهای کارفرما و دولت از جمله عدم پرداخت حقوق ماهانه کارگران برای وارد آوردن فشار مالی کمر شکن به کارگران، نتیجه نمیدهد، مسولین و مدیران نساجی در میان کارگران حاضر شده و اعلام میکنند که اعتصاب و خواست شما بیفایده است و کارخانه تا آخر سال تعطیل و همه شما اخراج میشود این زنگ خطر، کارگران را به فکر وامیدارد و برای مدتی دچار شک و تردید میکند تعدادی از کارگران فکر میکنند، حالا که سرنوشت ما سرانجام اخراج است پس بخواهیم که به ما ۶ ماه حقوق برای هر سال و به نسبت سنوات خدمت باید پرداخت گردد و به این ترتیب کارفرما توپ را به زمین کارگران انداخته و میخواهد اعتصاب را تغییر دهد، کارگران را به سر کار برگرداند و سپس با آنها به چانه زدن بر سر پرداخت میزان بازخریدشان بپردازد پس از بختهایی در این زمینه، این حقه کارفرما هم با هشیاری کارگران و بخصوص نمایندگان خنثی شده و تصمیم میگیرند که به اعتصاب خود بر سر خواسته هایشان بپردازند زورشان برسد و توازن قوا اجازه دهد، ادامه دهند

مذاکره

کارگران بارها کارفرما و اداره کار و دولتی ها را به مذاکره میخوانند تا بر سر خواسته هایشان به گفتگو بپردازند، اما هر بار با بی اعتنایی آنها روبرو میگردند سرانجام در شانزدهمین روز اعتصاب برای اولین بار مدیریت نساجی و نمایندگان اداره کار و دیگر نهادهای دولتی، کارگران را به مذاکره فرامیخوانند آنها ابتدا میخواهند نمایندگان کارگران را دور زده و خواهان نمایندگان جدید از هر شیفت کاری میشوند که با مخالفت کارگران روبرو شده و سرانجام این مذاکره در بعداز ظهر روز ۵ شنبه با شرکت نمایندگان کارگران و حضور تعدادی از کارگران هر شیفت کاری انجام میشود

قابل توجه است که همزمان با مذاکره نمایندگان کارگران با مدیریت و دولت، تعداد بیشتری از کارگران و از جمله کارگرانی که در دور قبلی اخراج شده بودند به حمایت از کارگران اعتصابی و خواسته هایشان در جلو اداره کار تجمع میکنند

نتیجه مذاکره چنین میشود: قراردادهای موقت ۸۹ روزه به ۶ ماه تغییر میکند

صلاحیت اخراج کارگران به کمیسیون واگذار میشود که نمایندگان کارگران هم در آن وجود دارند

به کارگران اخراجی معادل ۳ ماه حقوق برای هر سال سنوات خدمت پرداخت میشود

حقوق گرو گرفته شده ماه قبل توسط کارفرما فوری پرداخت میشود

۵- بقیه خواسته های کارگران به وعده تشکیل کمیسیونها و قول مدیرکل اداره کار و غیره موکول میگردد

آیا اعتصاب کارگران به اهدا نشی رسید و پیروز شد؟

با نگاهی به خواسته های اولیه کارگران تغییر قرارداد موقت کاراز ۸۹ روز به ۶ ماه یک دستاورد برای کارگران است که در نتیجه اعتصاب حاصل شد در مقابل اخراج ۶ نفر از کارگران علیرغم هر میزان خسارت که کارفرما متعهد شده است، یک عقب نشینی است که به کارگران تحمیل شد دیگر مطالبات کارگران هم از جمله پرداخت حقوق روزهای اعتصاب (با توجه به اینکه حقوق ۲ روز اعتصاب پیشین هنوز داده نشده) در هاله ابهام قرار دارد

با وجود این آیا اعتصاب کارگران را میتوان پیروز نامید؟ جواب این سوال مثبت است

اولا از همان آغاز اعتصاب هم معلوم بود که خواست لغو قراردادهای موقت کار یک خواست سراسری کارگری است و به نیروی بیشتر و سراسری طبقه کارگر نیاز دارد، همینقدر که کارفرما متعهد به تغییر زمان قرارداد از ۳ ماه و کمتر به ۶ ماه میشود خود دستاورد خوبی است و به کارگران فرجه و توان میدهد که در مقابل تعرضات دوره ای کارفرما بهتر بایستند قبلا شمشیر

اخراج در پایان هرامه و تحویل هر فیش حقوق، بالای سرکارگران بود این یک پیروزی مهم اعتصاب کارگران نساجی است

دوم اینکه در خلال همین اعتصاب بارها کارفرما کارگران را به اخراج دستجمعی و تعطیل کارخانه تهدید کرد و به اینوسيله میخواست کارگران را از ادامه اعتصاب ناامید کند تعهد به توقف اخراج حال با هر قید و شرطی یک عقب نشینی کارفرما و پیشروی کارگران است همین دو قلم دستاورد میتواند پایان پیروزمند اعتصاب را توضیح دهد

بعد از اعتصاب

آیا پایان اعتصاب، پایان کار و دغدغه و دوره استراحت کارگران نساجی کردستان و بخصوص نمایندگان کارگران است؟ جواب این سوال متاسفانه منفی است

اولین سوال پیشروی کارگران پس از طی روزهای سخت و طولانی و پایان اعتصاب این است که چه تضمینی وجود دارد که کارفرما و مدیریت و نمایندگان دولت به تعهدات کمی و شفاهی خود پایبند خواهند بود؟ در رابطه با شرافت و وجدان و پرنسیپهای کارفرمایان و بطریق اولی نمایندگان یک رژیم به شدت ضد کارگر و ضد حقوق انسان هیچ تضمینی وجود ندارد آنها میتوانند امروز چیزی بگویند و فردا زیر آن بزنند امروز برای اینکه خطری را از سر بگذرانند وعده ای بدهند و فردا عکس آن عمل کنند به اینها هیچ باور و اعتمادی نیست این را خود کارگران نساجی هم بارها تجربه کرده و در جریان اعتصاب هم مکرر آن راه کارفرما یادآور شدند

پس تضمین چیست و کجاست؟ تنها تضمین در اتحاد درون خود کارگران است همین اتحاد و انسجام و تصمیم جمعی و همبستگی کارگری بود که کارفرما را به عقب نشینیهای واداشت و تعرض او را پس نشانند این اولین و اساسیترین تضمین است این را باید چسبید

اگر بخواهیم افق و آینده این توافق و تعهدات کارفرما و دولت را ببینیم و بسنجیم باید بار دیگر دلالی که آنها را به این توافق و تعهد وادار کرد، مرور کنیم و در واقع نقطه قوتهای خود را دریابیم . این نقطه قوتها در حقیقت تنها برای

خود کارگران نساجی کردستان تعیین کننده نیست بلکه برای کل کارگران در ایران که روزمره با کارفرماها و دولت حامیشان و یا مستقیما خود دولت که بخش اعظم دارائیه و منابع و معادن مملکت را در اختیار گرفته اند، درگیرند یک تجربه و الگوی خوب است

نقطه قوتهای اعتصاب کارگران نساجی

اتحاد درونی و تصمیم قاطع و بدون تزلزل جمعی کارگران، تصورش را بکنید که اگر مدیریت موفق میشد تعدادی از کارگران را به بهانه اینکه تحت عنوان جانباز یا بسیج به کار پذیرفته شده و گویا دینی به رژیم دارند، را از کارگران و اعتصابشان جدا میکرد و یک اعتصاب شکنی را به آنان تحمیل میکرد، آنوقت چه تفرقه و تزلزلی در صفوف متحد و یکپارچه کارگران ایجاد میکرد! این اتفاق نیفتاد به علت همین انسجام و یکدلی و تصمیم مشترک قاطع کارگران...

نمایندگان جسور و کاردانی که هیچوقت تسلیم فشار و تهدید و اتهامات ماموران اطلاعات نشدند و از نمایندگی کردن منافع خود و کارگران دست نکشیدند و کوتاه نیامدند مسلم است که این نمایندگان به پشتیبانی بیدریغ همه کارگران دلگرم بودند کارگران بارها گفتند که اگر به نمایندگان ما دست نزنید با عکس العمل شدید همه ما روبرو شده و با ما طرف حساب خواهید شد

کارگران مشکلات مالی همکاران و همدیگر را با کمکهای بیدریغ به هم پاسخ دادند و نگذاشتند هیچ همکاری تحت فشار گرسنگی

فرزندانش به زانو در بیاید این علاوه بر همبستگی طبقاتی، الگویی از انساندوستی و دلسوزی و صمیمیت انسانی است که بویژه و تاریخا در میان کارگران یک سنت و الگو بوده و خواهد ماند کارگران اخراجی تا به آخر جلو کارخانه ماندند و حمایت همکارانشان را پاس داشتند کاش میشد تحت فشار جمعی کارگران آنها هم به سالن راه یابند و به جمع همکاران و رفقایانشان می پیوستند و این یک خواست فوری کارگران میشد

و بالاخره همانطوری که در بالا گفتیم حمایتهای کارگران و مردم در شهر

سندج و دیگر شهرهای ایران و حمایتی بین المللی کارگری...

به اینها میشود نقاط قوت دیگری را افزود

گفتم که برای اینکه دستاوردهای اعتصاب را تضمین کنیم باید این نقاط قوت را بشناسیم و آن را بچسبیم اتحاد درونیمان را نگه داریم و محکم تر کنیم نمایندگان کارگران اکنون دیگر رهبران یک مبارزه انسانی برای احقاق حقوق کارگران هستند و به همین دلیل محبوب در میان کارگران و مردم اند و باید قدر خود را بدانند و کمتر از آن که هستند خود را نگاه نکنند کسانی چون ایرج بهرام نژاد باید بیاید دست اینها را ببوسد و کرسی کاذب نمایندگی کارگران را ول کند و از این راه افتخاری برای خود و آینده اش کسب کند این نمایندگان لیاقت مدیریت و اداره کارخانه و بهمره خیل وسیعی از رهبران کارگری و دانشجویی و زنان و مردم آزادیخواه صاحبان واقعی جامعه اند استانداران و وزرا و نمایندگان مردم و روسای جمهوری یک جامعه آزاد و برابر سوسیالیستی اند به کمتر از این توقع داشتن اشتباه است و این تعارف با کارگران و با خودمان نیست این توقعی انسانی، واقعی و شدنی است به شرطی که ما خودمان بخواهیم...

در اینجا اجازه میخوام به دوستان و رفقای کارگر نساجی کردستان هشدار بدهم که،

دوستان! همین اندازه دستاورد ولو کم هم قابل باز پس گیری است. مدیریت نساجی و ماموران دولتی حامی این بنگاه مالی تا خواسته و توانسته اند شیره جان کارگران را مکیده اند اینها اکنون تظاهر به ورشکستگی و واگذاری آن به بخش خصوصی و در واقع سپردن از دستی به دست دیگر میکنند تا کارگران قدیمی و دارای حق و حقوق کارگری را دستجمعی اخراج و کارگر با قرار داد موقت و بدون هیچ حق و حقوقی را به خدمت بگیرند و بچاپند اینها به هیچ تعهد و پرنسیپی پایبند نیستند به اینها اعتماد نکنید تنها وثیقه اجرای تعهداتشان ایستادگی شما و هر چه فشرده تر شدن صفوفتان است دشمنان شما تا زمانی که اتحاد و انسجام شما را ببینند تسلیم اند و جرات تعرض دیگر را ندارند، هیچ بلکه ملزم به اجرای

تعهداتشان خواهند بود در اینجا میخوام اضافه کنم که، این نگاه مختصر به اعتصاب کارگران نساجی کردستان بدون اعتراف به نقاط ضعفان در این رابطه ناقص و غیر واقعینانه است.

نقاط ضعف ما

این نقاط ضعف الزاما به خود کارگران نساجی کردستان برنمیگردد من بررسی این جنبه را به خود کارگران واگذار میکنم که خود بنشینند و بگویند که چه کارهایی را میتوانستند بکنند و نکردند برای مثال همانطوریکه گفتم آیا نمیشد مدیریت را مجبور کرد و کارگران اخراجی را از چادرهای سرد به سالن کارخانه آورد؟ آیا نمیشد از همان روزهای اول اعتصاب همسران و حتی مادران و خواهران کارگران بیرون بیایند، ابراز وجود کنند، در میان مردم بگردند، نامه بنویسند، حمایت و کمکهای مادی و حمایت کارگران، زنان و مردم را از همسران و فرزندان و برادرانشان جلب کنند؟ به مدیا و نهادهای بین المللی و حقوق بشری نامه بنویسند و حتی به مقامات دولتی نامه و تومار بفرستند و به حمله آنها به کارگران اعتراض کنند و خیلی کارهای دیگر...

اما تا آنجا که به بیرون از کارگران و سالن اعتصابشان برمیگردد هم کارهای زیادی میشد و میبایست کرد:

اول- قبل از هر چیز گفتم و همه میدانیم که خواست لغو قراردادهای موقت کار، یک خواست سراسری کارگران ایران است. در سالهای اخیر این یکی از عرصه های کشمکش بین کارگران و کارفرما و دولت بوده است. وقتی چند صد کارگر در گوشه ای از این مملکت برای این خواست و علیه اخراج ناشی از این قانون ضد کارگری و ضد انسانی اعتصاب کرده اند، قاعدتا این میبایست مورد توجه جدی کارگران در ابعاد وسیعی قرار میگرفت و بهانه ای میشد برای وارد شدن مجدد به این میدان اولین اقدام میبایست یک حمایت وسیع و همه جانبه از کارگران اعتصابی نساجی کردستان میبود بخش عظیم کارگران هم اکنون کار قراردادی موقت دارند یک ساعت اعتصاب، یک روز

تعطیل کار و یا اعلام یک اعتصاب سراسری حول همین خواست لغو کار قراردادی موقت، میتوانست جنبش کارگری را چند گام به جلو ببرد به اضافه اینکه نتیجه فوری آن کوتاه و کم درد کردن اعتصاب کارگران نساجی و پر دستاورد کردن آن بود این کار رهبران و فعالین کارگری در همه مراکز کار بود که شم کارگری و همبستگی طبقاتی کارگری دارند، جلومیافتادند و این اقدام با شکوه را سازمان داده و فرامیخواندند. این راه بازی است و این کماکان دست فعالین کارگری را در مبارزات جاری و اعتصابات شش کارگران نساجی که در راه خواهد بود را میبوسد

اما چرا این کار نشد را اجازه بدهید علاوه بر مانع و محدودیت و کمبودهایی که جنبش کارگری در شرایط کنونی ایران دارد، به یک مانع جدی بر سر راه که خود یک دلیل اساسی در به میدان نیامدن وسیع کارگران به حمایت از کارگران اعتصابی نساجی کردستان و آنهم در حالیکه یک خواست سراسری و مشترک بلند شده بود را یاد آور شوم و بحث همه جانبه تر بر سر آن را به وقت دیگر موکول میکنم

این مانع، سنت موجود و تحمیلی بر جنبش کارگری از جانب شوراهای اسلامی کار و خانه کارگریها است. امروزه حداقل در ظاهر که نگاه میکنی و میبینی، فعالین و سردمداران اعتراض به همین قراردادهای موقت کار و حتی حذف آن از قانون کار، همین نمایندگان و مسوولین خانه کارگر و شوراهای اسلامی کار شده اند تاکنیک و سیاست اینها همان است که ۲ خرداد نسبت به اعتراضات عمومی و آزادیخواهانه مردم داشته یعنی کشاندن این مبارزات به کانال هدایت شده و محدود در چهارچوب قوانین و نهادهای جمهوری اسلامی و مهار آن و جلوگیری از رادیکال شدن و گرفتن جوهر اعتراضی و میلیتانت آن نمایندگان خانه کارگر میخوامند کارگران را مانند برده های قرون وسطی پای پیاده از شهرستانها به تهران و به استان مجلس اسلامی و ضد کارگری و آیت الله ها و رییس جمهورشان ببرند این است آن سیاست و میدان و تاکتیکی که میخوامند

جنبش کارگران را به بیراهه ببرد و نیرویش را به هدر دهد و هرز ببرد این میدان را باید از آنها گرفت و این کار فعالین و رهبران واقعی کارگران است که جلو بفتند و اینها را سر جای شان بنشانند، افشایشان کنند و خود در راس و رهبری جنبش کارگری قرار گیرند تجربه اعتصاب کارگران نساجی کردستان درست یک روش وسنت رادیکال کارگری و کاملا نقطه مقابل سنت حامیان و طرفداران سرمایه داران و دولت است این سنت را باید چسبید این نوع نمایندگی و رهبری را باید تامین کرد و این روش مبارزه یعنی اعتصاب را باید انتخاب کرد پای پیاده به بارگاه شاهان و گله آیتالله و وزرا و وکلا و غیره، روش بردگان قرون وسطا است روش مبارزه موثر و کارا اعتصاب است و سازماندهی و رهبری اعتصاب و تامین اتحاد کارگران و متشکل کردنشان در مجامع عمومی و شوراها و اتحادیه ها و هیاتهای نمایندگی است

دوم- نقطه ضعف دیگر ما نجینیدن و با بهتر است بگویم دیر جنیندن در کسب حمایتی مادی و معنوی مردم، در وهله اول در شهر سندج است. کارهایی زیادی میشد کرد میشد فلکها و صندوقهای کمک مالی نقدی و جنسی را در خیابانها و جلو مغازه ها و در محلات و در میان مردم گرداند و کمک قابل توجهی را جمع آوری کرد میشد تومارهای چند هزاری و چند ده هزاری در شهر گرداند و به امضا رساند میشد نامه های اعتراضی وسیعی به تعرض کارفرمای نساجی به حقوق کارگران نوشت و به مقامات رژیم فرستاد میشد صفحات مدیا را از نامه ها و پیامهای کارگری، زنان، دانشجویان، و مردم آزادیخواه در حمایت از کارگران نساجی پر کرد میشد برای کارگران اعتصابی و بخصوص ۶ کارگری که زیر چادر سرد نشسته بودند، آشپزخانه مردمی گذاشت و توسط هیاتهای مردم و یا اعضای خانواده کارگران غذای گرم برایشان فرستاد میشد تجمعات بزرگی شامل فرهنگیان، هنرمندان، روشنفکران و ... در حمایت از کارگران اعتصابی تشکیل داد و خیلی کارهای دیگر و این کار ما بود کار روشنفکران

چپ و رادیکال، کار دانشجویان و جوانان و کار زنان آزادیخواه بود کار مدافعان حقوق بشر، حقوق کودک و حقوق زن بود

همه میدانید که این اعتصاب تنها بیش از ۴۰۰ کارگر اعتصابی را در برنمیگرفت بلکه چند برابر کارگران را همسران، مادران، خواهران و کودکان آنها تشکیل میداد که روزهای سخت و دردناکی را گذراندند نمیتوان مدافع حقوق کودک بود و از چند صد کودکی که سفره غذایشان خالی و چشمانشان نگران پدرانشان است چشم پوشی کرد یا مدافع حقوق زن بود اما از آن همسران و خواهران و مادران و خانواده کارگران چشم پوشید و همه اینها کار ما بود و کار مردم شریف و آزادیخواهی که از درد همدیگر دلشان به درد میآید

سوم- نقص و کمبودهای کار ما به داخل ایران محدود نمیشود، در ابعاد بین المللی هم اگر ما خوب میجنیندیم، نمونه نامه اعتراضی فدراسیون اتحادیه های کارگری نفت و انرژی و معادن نروژ با بیش از ۴ میلیون عضو به خاتمی و دولت ایران زیاد میداشتیم بوفور میداشتیم و این جلوه های همبستگی کارگری بین المللی را باشکوه تر به نمایش در میآوردیم وقتی نمایندگان میلیونها کارگر اروپایی به دولت ایران میگویند، حمله شما به کارگران ایران حمله به همه کارگران جهان و حمله به حقوق بشر است این تنها جلوه ای از یک همبستگی بسیار وسیع و عظیم تر کارگری و انساندوستانه است که ما را فرامیخواند این ماییم که باید به سراغش برویم و به حرکت و صدا در آوریم...

درخاتمه، بار دیگر اتحاد و پایداری کارگران نساجی در مبارزه برای احقاق حقوقشان را تبریک بگویم و دست همه کسانی که در آن روزهای سخت نبضشان با نبض کارگران اعتصابی نساجی کردستان و همسران و فرزندان و خانواده هایشان میزد را به گرمی میفشارم

زنده باد اعتصاب زنده باد همبستگی و انساندوستی

مظفر محمدی

۱۸ دیماه ۸۳ (۷ ژانویه ۲۰۰۵)

شهر من

اريج فرزاد

شهر من و شهر دیگران، دنیای من و دنیای خلیجهای دیگر، سنندج، این روزها شاهد رویدادهای مهمی حول و حوش اعتصاب و مبارزه کارگران کارخانه نساجی بود. کارگران شهر من علیه اخراج همکاران خود و صدور حکم محکومیت به گرسنگی از سوی سران رژیم اسلامی، ایستادند.

و از دیر باز بین بناکنندگان شهر من و دیگرانی که خود را پایه گذاران بنای شهرم در تاریخ ثبت کرده اند، اختلاف و ناسازگاری بوده است. کسانی که اشراف فئودال و خاندان و سلاله وابسته به امان الله خان اردلان و سالار اشرف و آصف دیوان و روسای قبیله بابان را بنیانگذار شهرم خوانده اند و در لای دیوارهای قلعه و باروهایش سازندگان آنرا زنده زنده مدفون

ژانویه ۲۰۰۵

به فدراسیون اتحادیه های کارگری نفت
نروژ و اتحادیه کارگران ساختمانی فنلاند

7 رفقا و دوستان!
با احترام
نامه های شما به خاتمی رییس جمهور ایران در اعتراض به تعرض دولت به حقوق کارگران ایران و حمایت از اعتصاب کارگران نساجی کردستان - سنندج، موجب خوشحالی کارگران و دلگرمی آنان شد.

اعتصاب کارگران نساجی دیروز پایان یافت و کارگران به بعضی از خواستههایشان دست یافتند. این موفقیت در نتیجه پایداری خود کارگران و حمایتهای کارگری و مردم

و همبستگی بین المللی کارگری از جمله حمایت قاطعانه شما به دست آمد. گفته فدراسیون اتحادیه های کارگری نروژ مبنی بر اینکه، حمله به حقوق کارگران ایران حمله به حقوق کارگران و حقوق بشر در جهان است، بیانی محکم و حاکی از همبستگی

فروش نیروی زندگیمان صف ببندیم و با همدیگر به رقابتیمان بکشند. رژیم اسلامی تکیه گاه صفی دیگر از تازه به دوران رسیده های سرمایه دار شد. کسانی که بخشا تحت رژیم اعلیحضرت به کار تکیه و خانقاه داری و درویش پروری تحت نظارت ساواک مشغول بودند، یا شرکتهای مقاطعه کاری راه انداخته بودند، اسلام سیاسی به قدرت رسیده را تکیه گاه پارو کردن ثروتهای افسانه ای یافتند. بر بستر خون و قتل عام و نسل کشی این سرمایه داران اسلامی در مقیاس ایران و در کردستان همراه با سرمایه داران "کرد" و معدود تحصیل کردگان کرد همه امید خود را برای بچاپ بچاپ و ثروت اندوزی و استثمار بیرحمانه نیروی کار به رژیم اسلامی و قوانین فوق ارتجاعی آن بستند، رفتند نماینده مجلس اش شدند و یا به "مقام" مشاور امور فرهنگی اش چسبیدند و در سایه سیاه اسلام باز پول بهم زدند و ثروت انباشتند. ما طی این همه سال به همه جا سرکشیدیم، از همان دوران اعلیحضرت همایونی یا هزار هزار به دیگر شهرهای ایران رفتیم و یا در همان شهرمان کارمان را وسیله کلفت کردن کیف پول و افزایش ثروت و سامان سرمایه داران عزیز کردیم. به هر جا رفتیم تفاوتی بین حرص و آز سرمایه داران ندیدیم، گرچه با زبان و لهجه های مختلف صحبت میکردند و دین و مذهب متفاوتی را ابزارهای مقدس تحمیق و ارباب معرفی کرده بودند. تفاوتی بین منافع خود و دیگر کارگران شهرهای دیگر که کردی، بلوچی، لری، ترکی و یا فارسی با لهجه قشقائی و بختیاری و... صحبت میکردند هم از سوی دیگر ندیدیم. در سخت ترین شرایط خفقان اسلامی آنگاه که سرمایه دار کرد، فرهنگ و روح حرص و آز سرمایه اش را در ارادت و خلوص به فرهنگ و راه و رسم مرتجع ترین عناصر عشایری برگرفته و تتمه خدمت به رژیم اسلامی کرده بود،

ما در شهرمان اول ماه مه را همراه با کارگران پاریس و لندن و مسکو و بارسلون جشن گرفتیم و در فستیوالهای حقوق کودکان و در مراسم روز جهانی زن بر حرمت و حق جهانشمول انسان پای فشردیم و اعدام و تیرباران یارانمان را هم به جان خریدیم. شهر من این بار، در جریان مبارزه و تحصن کارگران نساجی، دگر باره، خود را در برابر دنیای آن دیگران گذاشت، خود را و هم طبقه های خود را در دیگر شهرها و در ورای مرزها در مقابل تهدید و ارباب و سرکوب قرار داد. سرمایه دار کرد و اسلامی و آمریکائی و انگلیسی و فرانسوی مرزی نمیشناسد، اما خواستند ما در در محدوده کارخانه مان محبوس بمانیم تا ما را بشکنند. نتوانستند! نیروی بین المللی و فقط بخش بسیار کوچکی از آن را به میدان آوردیم، شکستشان دادیم. شهر من هم متحد خود را در سراسر این کره خاکی دیگر یافته است. این نیروی عظیم هنوز کارهای سرنوشت سازتری در دستور دارد. تازه این آغاز کار ما و گوشه ای از قدرت عظیم جهانی ماست. جمهوری اسلامی تلاش فراوانی کرد تا از طریق ارگانهای اطلاعاتی و امنیتی با چنگ و دندان نشان دادن کارگران شهرم را در کارخانه نساجی به سکوت و تمکین به سیاستهای خود وادارد. اجداد این رژیم قبلا زنده زنده ما را لای دیوارها میگذاشتند، این بار خواستند ما با تسلیم به اربابشان، خود خویشتن و خانواده مان را در لابلای دیوار نا امنی اجتماعی و دنده های چرخ گرسنگی مدفون کنیم. از سقر و کامیاران، و تهران و کرج و تبریز کارگران و مردم صدای اعتراض خود را بلند کردند و در ورای مرزها، آنجا که طبقه کارگر توانسته است علیرغم همه تعرضهای سرمایه، حق تشکل و اعتراض را برای خود حفظ کند و آنجا که مدنیت رفتار دوران بردگی و حشم داری و شترپروری سرقبالی

چادر نشین با کارگر را نمی پذیرد، در فنلاند و نروژ، و آمریکا و کانادا اتحادیه های کارگری سیاست رژیم را محکوم کردند و بدین ترتیب اجازه به جمهوری اسلامی داده نشد که کارگران نساجی و خانواده شان منزوی شوند. قدرت عظیمی به میدان آمد که سرمایه داران و دولت اسلامی و نهادهای امنیتی اش را علیرغم هارت و پورت و شاخ و شانه کشیدند، به زانو درآورد. و اینها صف وسیع سازندگان شهر من سنندج و شهر هم طبقه ای های شهر من در هلسنکی و اسلو و تورنتو و واشنگتن بودند. در این پهنا و در این میدان بزرگ اتحاد نیروهایمان، کسی را یارای مقاومت نیست به آن شرط اگر نیرویمان را باز به میدان آوریم و باز هم تلاشهای سرمایه داران وطنی را برای خفه کردن صدایمان با محدود کردنمان به محله و کارخانه و شهر و میهن ملی و اسلامی، در نطفه خفه کنیم. سنندج شهر من است همانطور که کامیاران و سقر و تهران و تبریز و کرج هم شهر من است و همانطور که اسلو و هلسنکی و لندن و پاریس و تورنتو هم شهر من است. همه جا یک نیروی عظیم و واحد و با منافع و اهداف یکسان شهرها را و کارخانه ها را و ساختمان و جاده و کامپیوتر و دیگر نیازهای فعلی و آتی بشر را تولید میکنند. در برابر خاک پرستی و ملت و وطن و مذهب پرستی و تقدس و پرستش پول و سرمایه، حق جهانشمول انسان و اراده واحد بشریت برای زندگی و سربلندی و احساس غرور به عظمت انسانیت، هنوز نیروی خفته خود را به میدان نیاورده است. تجربه پیروزی مبارزه کارگران نساجی سنندج نشان میدهد که جهان تا چه اندازه به عرض اندام این نیروی عظیم نیازمند است.

زنده باد شهر من و انسانیت شهرهای من

۸ ژانویه ۲۰۰۵

گزارشات و پیامها در رابطه با اعتصاب دور اول کارگران نساجی در نیمه اول آبان ۸۳

سهیل عبدی از سندج ۱۴ آبان ۸۳

و روز شنبه اقدام به اعتصاب غذا و تحصن در محیط کارخانه کردند و تا روز سه شنبه عصر اعتصاب غذایی آنان ادامه داشت که منجر به انتقال ۵ نفر از آنها به اسامی: منصور زارعی مسعود بهرامیان سعید وارستان فرید قادر خانی صادق آقا ویسی به بیمارستان شد که صادق آقا ویسی

دستگاههای قسمت بافندگی شده اند. اما مدیریت کارخانه مسؤولین اداره کار با کش دادن زمان سعی میکنند کارگران را از اعتراض خسته کنند و در نهایت با حداقل حقوق اخراج کنند. مذاکرات و مکاتبات نماینده های کارگران با اداره کار و ارگانهای دولتی برای راه اندازی دستگاهها و بازگشت به کار کارگران بی نتیجه ماند همه ارگانها به نفع کارفرما رای دادند. کارگران سرانجام در روز ۲۵ مهر ۸۳ تصمیم به اعتراض و اعتصاب دسته جمعی گرفتند. اعتراضات و تجمعات در محل استانداری و اداره کار و اخیرا تجمع و اعتصاب در محل سالن تجمعات کارخانه نساجی کردستان ادامه دارد. سالن ریسندهای کارگران قسمت بافندگی بر آورده نشود به این اعتصاب می پیوندند.

دوستان! مدیریت و کارفرماها، دولتشان را دارند، پلیس و نیروهای سرکوبگرشان را دارند، اما شما هم تنها نیستید، همکاران شما در نساجی کردستان که سرنوشت شما در انتظارشان است، کارگران اخراج شده شاهو، همه بخشهای کارگری در شهر شما، طبقه کارگر در سراسر ایران و همبستگی و حمایت بین المللی طبقه کارگر را پشت سر خود دارید. دوستان عزیز، اعتصاب غذایی که شما اعلام کرده اید، راه درست مبارزه با کارفرماها نیست. اعتصاب غذا شیوه ای از سر استیصال و دفاعی و شکننده است، هم جسم شما را

نفر از کارگران از روز سه شنبه ۵/۸/۸۳ با تحصن در کارخانه خواهان به رسمیت شناختن خواستهها و مطالباتشان شدند. روز پنجشنبه ۷/۸/۸۳ کارگران با قفل کردن اتاق مدیر عامل و زندانی کردن او و اشغال ساختمان امور اداری به اعتصاب خود ادامه دادند

کارگران نساجی کردستان اعتصاب کردند.

خانواده های آنان بوده است. امروز این استرس سیستماتیک به یک واقعیت تلخ تبدیل شده است. هر دوره به بهانه ای تعدادی کارگر اخراج میشود. مرحله اول کارگران قرار دادی کارخانه اخراج شدند. در این مرحله حدود ۵۳ نفر از کارگران قراردادی را اخراج کردند. امروز کارگر رسمی پانزده، شانزده سال سابقه کار اخراج میشود. ۷۵ نفر از کارگران سالن بافندگی در لیست اخراج قرار دارند سالن بافندگی از پنج ماه پیش توسط مدیریت کارخانه تعطیل شده است و کارگران این بخش بلا تکلیف هستند. کارگران مرتبا به محل کار مراجعه کرده و خواستار راه اندازی

پیام به کارگران نساجی کردستان - سندج

کار شما را میخورند و در مقابل زندگی خود و بچه هایتان احساس مسوولیت نمیکند. این شکم سیران کثیف میخواهند شما و خانواده هایتان را با سفره خالی و حتی بدون سرپناه رها کنند. این قابل قبول نیست. تصمیم شما به گرفتن حقتان، تحصن شما، خواستهها شما مبنی بر برگشتن به سر کار یا پرداخت خسارت و بیمه بیکاری و بیمه بازنشستگی حداقل توقعی است که کارفرما و دولت باید به آن گردن نهند.

با اخراج کارگران نساجی کردستان (سندج) دور دیگری از اعتراضات و مبارزات جنبش کارگری و اجتماعی شروع شده است در اعتراض به این عمل صاحبان کارخانه و به سیستم سرمایه داری که باعث فقر و بیکاری روز افزون قشر عظیم جامعه شده است حدود ۸۰

سازان سماوات

کارخانه نساجی کردستان وابسته به بنیاد مستضعفان است تا قبل از اخراج و تعدیل نیروی کار توسط مدیریت این کارخانه حدود ۷۲۳ نفر کارگر در نساجی کردستان مشغول به کار بودند. سیاست اخراج کارگران که از چند سال پیش در اکثر کارخانه های ایران به بهانه های مختلف به اجرا در آمده است و هرچند گاهی تعدادی از کارگران را یا خود می برد و دیگر کارگران را تهدید میکند. ترس از اخراج و بیکاری در طول این چند سال یک کابوس وحشتناک برای کارگران و

دوستان! سرمایه داران، کارفرما، مدیریت و دولت این صاحبان سرمایه و سود تا زمانی که شما احتیاج داشتند از نیروی کارتان استفاده کردند. شما ۱۰-۱۵ سال برای این طمعکاران سود تولید کردید. آنها وقتی جیبشان را پر کردند بیشرمانه اعلام میکنند که دیگر به شما احتیاجی ندارند. این جنایتی آشکار نسبت به انسانیت شما، زندگیتان و سرنوشت خانواده های شما شریفترین انسانهای جامعه است. آنها دسترنج شما را میبرند، حاصل

را از کارگران نساجی اعلام نمودند. اعتصاب تا روز چهارشنبه ۱۳/۸/۸۳ با مداخله رئیس اداره کار، نماینده استانداری، نماینده حفاظت اطلاعات نیروی انتظامی، نماینده کارفرما و نماینده کارگران به رسمیت شناختن و برآور ساختن خواستههای کارگران با دادن حقوق به ازای یک سال چهار ماه و نیم، حق شیفت، حق اولاد پایان گرفت. ما جوانان و همه انسانهای آزادی خواه این اقدام رژیم را که موجب زیر پا گذاشتن تمام موازین انسانی به وسیله عوامل این سیستم نابرابر و غیر انسانی را محکوم می کنیم.

اوج توحش بیعدالتی است. ما هیچ راهی نداریم جز مبارزه و اعتصاب! بسیاری از کارگران نساجی کردستان که بر اثر فشار کار، الودگی محل و نبود امکانات ایمنی بیمار و علیل شده اند. بیش از ۲۰۰ نفر از این کارگران بیماری افت شنوایی دارند. ۱۱۵ نفر از کارگران بیماری تنفسی و ریه از نوع خفیف دارند و ۵۰ نفر دچار بیماری دیسک کمر هستند. و بیش از ۲۰۰ نفر ناراحتی پوستی دارند. کارفرما در طول این ۱۵ سال فقط به کیفیت بالا و راند مان بالای تولید نساجی فکر کرده و هیچ حقی برای کارگر قابل نبوده و نیست. هیچ راهی جز مبارزه دسته جمعی و اعتصاب برای کارگران وجود ندارد. کارگران اعتصابی نساجی کردستان را حمایت کنید. ۱۱/۸/۸۳

میشکنند و هم اراده شما را برای یک مبارزه ادامه کار و پیگیر ضعیف میکند. شما تنها نیستید. مبارزه شما جمعی و متکی به اراده و نیروی عظیم اجتماعی طبقه شما است. سرمایه دار همیشه کارگر را گرسنه میخواهد و سلامتی و جان کارگر هم برایش ارزشی ندارد. تقاضای شما از کارگران شهرتان و شرکت خانواده هایتان در مبارزه و تحصن شما کار و تصمیمی درست است. اعتصاب غذا نکنید، به حمایت هم طبقه ای هایتان، به اراده و تصمیمتان و ایستادگیتان تا تحقق خواستههایتان اتکا کنید!

مظفر محمدی
۱۰ آبان ۸۳
۳۱ اکتبر ۲۰۰۴

هنوز در بیمارستان بستری می باشد. در این بین وجود نیروهای رژیم به صورت نامحسوس و با لباس شخصی به چشم می خورد و کنترل اوضاع و رفت و آمدها را در دست گرفته بودند. در حمایت به این حرکت کارگران روز دوشنبه کارگران قسمت ریسندهای و بافندگی دست به اعتصاب زدند و تمام دستگاهها را خاموش کردند که تمام قسمتهای تولیدی کارخانه به حالت فلج درآمد همچنین کارگران کارخانه های سندج اقدام به جمع آوری تومار امضاء در حمایت از این اقدام به خواستههای کارگران نساجی کردند. در جریان این حرکت معلمان و جوانان سندج نیز اقدام به جمع آوری تومار امضاء کردند. و حمایت خود

در محل اعتصاب کارگران یکی از نمایندگان خطاب به نماینده کارفرما گفت: شما به ما میگویید که دستگاههای سالن بافندگی که ده سال است کار میکنند فرسوده اند. این را نمی فهمید که ما ۱۵ سال است پای دو سری دستگاه بافندگی کار کرده ایم و شیره جانمان را مکیده اید. حالا به آهن ها رحم میکنید. و لی به ما آدمها هیچ رحمی نکرده اید. همین چند ماه و چند روز گذشته بود که کارگران این سالن هوشنگ برفی و امیر فردا در به علت فشار کار زیاد و بیماری ریه که ناشی از آلودگی محیط همین کارخانه بود جان خود را از دست دادند. با این وضع هم دست از سرما بر نه می دارید. حالا که ما پس از ۱۵ سال کار طاقت فرسا و مستهلک اخراج میشویم چی داریم برای زندگی کردن. ما را همچون آهن های ضایع شده بیرون می اندازید. این

ما از همه کارگران

مجموعه ای را که در دست دارید، منتخبی از مهمترین اسناد و گزارشات و پیامهای اعلام
همبستگی بین المللی اتحادیه های کارگری با اعتصاب کارگران نساجی کردستان در سندج است.

این مجموعه همچنین گزارشات و پیامهای دیگری را در رابطه با اعتصاب
دور قبلی کارگران نساجی در نیمه اول آبان ماه ۸۳ را شامل میشود

از انتشارات حزب کمونیست کارگری ایران - حکمتیست، کمیته سندج

اساس سوسیالیسم انسان است. سوسیالیسم جنبش بازگرداندن اختیار به انسان است